pavel gabriel honciuc

o zi obișnuită

LiterNet.ro
2008

Finalist, secțiunea lungmetraj
concursul de scenarii
HBO 2007

EDITURA LITERNET, 2008

Redactor şi editor format *.pdf* Acrobat Reader: Răzvan Penescu rpenescu@literne t.ro

Text: © 2008 Pavel Gabriel Honciuc. Toate drepturile rezervate autorului.
Coperta: © 2008 Răzvan Penescu (prelucrare după o fotografie de Louise Docker, http://www.sxc.hu)

© 2008 Editura LiterNet pentru versiunea *.pdf* Acrobat Reader.
Este permisă descărcarea liberă, cu titlu personal, a volumului în acest format. Distribuirea gratuită a cărţii prin intermediul altor situri, modificarea sau comercializarea acestei versiuni fără acordul prealabil, în scris, al Editurii LiterNet sînt interzise şi se pedepsesc conform legii privind drepturile de autor şi drepturile conexe, în vigoare.

ISBN-10: 973-122-009-7
ISBN-13: 978-973-122-009-3
Editura LiterNet
http://Editura.LiterNet.ro / office@literne t.ro

O zi obişnuită

EXT. TROTUAR/PUB-SEARA

În faţa intrării în Pub, pe trotuar, un grup de patru adolescenţi fumează. Sunt îmbrăcaţi după moda hardcore, cu hanorace şi pantaloni largi cu multe buzunare. În uşa Pubului stă un bodyguard, o persoană plină de muşchi. Hainele lui sunt croite pe măsura corpului, scoţându-i astfel în evidenţă formele impresionate. Din Pub se aud ritmurile muzicale ale unei formaţii rock. Unul dintre tineri vorbeşte cu bodyguardul, în timp ce ceilalţi trei stau un pic retraşi. Grupul tinerilor este luminat de lumina puternică a unui felinar de stradă.

ADOLESCENTUL NR.1
(bătându-şi obrazul cu degetul)

Hai bă, lasă-ne şi pe noi să intrăm!

Bodyguardul îşi ţine braţele împreunate la piept. Are o atitudine băţoasă. Îşi mişcă greutatea corpului de pe un picior pe altul. Scuipă pe jos înainte de a răspunde.

BODYGUARDUL

Şi eu îţi spun că dacă nu vă căraţi aţi belit-o!

Bodyguardul se apleacă în faţă spre adolescent pentru a sublinia ce spune.

BODYGUARDUL

Citeşte-mi buzele! N-aveţi bani, nu intraţi!

Bodyguardul îşi desface larg braţele.

BODYGUARDUL

Simplu, nu?

Pe parcursul conversaţiei, de grupul celor patru se apropie o fată cu părul lung. Este îmbrăcată asemănător cu ei. Apare dintr-o zonă mai întunecată şi forma ei se materializează pe măsură ce se apropie de ei. Fata se numeşte Simona şi familiaritatea cu care se apropie de ei sugerează că se cunosc. Se salută cu tinerii, după care se adresează unuia dintre ei.

SIMONA

Yo, l-ai văzut pe Dan?

ADOLESCENTUL NR.2

Ceva mai devreme a plecat încolo cu doi tipi şi cu una.

Îşi îndreaptă mâna spre intersecţia din Piaţa Mihai Viteazul. Simona priveşte în direcţia arătată.

SIMONA

Cu cine?

Simona îşi întoarce privirea spre adolescentul nr.2. Ceilalţi tineri ascultă conversaţia în timp ce fumează. Adolescentul nr.1 se alătură grupului de tineri. Bodyguardul îl priveşte îndepărtându-se după care deschide uşa clubului şi intră înăuntru.

ADOLESCENTUL NR.2

N-aş putea spune, nu-i cunosc.

SIMONA

S-a dus spre casă deci?

Adolescentul nr.2 ridică din umeri şi comentează.

ADOLESCENTUL NR.2

Habar n-am, nu ştiu unde stă...

SIMONA

Merci mult.

Salută cu mâna întregul grup şi se îndepărtează în direcţia indicată de adolescentul nr.2. Un tânăr din grup o strigă pe Simona după ce aceasta s-a îndepărtat aproximativ zece metri.

ADOLESCENTUL NR.3

Simona!

Simona se întoarce şi continuă să se îndepărteze mergând cu spatele.

ADOLESCENTUL NR.3 (CONT'D)
(sarcastic)
Am auzit că ai oarece probleme existenţiale? Este?

Adolescentul nr.3 îşi întinde braţele şi desenează în aer o burtă imaginară. Toţi tinerii izbucnesc în râs. Simona le arată degetul şi se întoarce. Se îndepărtează.

INT.APARTAMENT/BUCĂTĂRIE/HOL/DAN-ZI

Lângă un frigider pe care sunt lipite tot felul de abţibilduri reprezentând fructe tropicale, se află o masă plină cu sticle goale de băutură, vodcă şi bere. Dintr-un casetofon se aude „I'll be gone", piesa lui Tom Waits. Într-un capăt al mesei stă aşezat pe scaun Ciprian, în vârstă de aproximativ douăzeci de ani. Are părul făcut rasta. Poartă o pereche de safari pătaţi pe alocuri. Pe el are două cămăşi, din care cea de deasupra este descheiată la nasturi. Îşi ţine mâinile în buzunarele pantalonilor şi priveşte lung spre vârful bocancilor, marca INSULATED, pe care şi-i atinge din când în când. În dreapta lui stă aşezat Andrei, în vârstă de aproximativ optsprezece ani. Este tuns aproape chilug. Este încălţat cu tenişi marca PUMA, o pereche de raiaţi şi un hanorac. Andrei stă cu mâinile puse una peste alta pe masă. Şi-a lăsat capul pe mâini, şi-l clatină încet dintr-o parte în alta. În dreapta lui Andrei stă Elena, o fată în vârstă de aproximativ optsprezece ani, îmbrăcată într-o bluză mulată şi o fustă lungă şi strâmtă. Are părul lung de culoare blond nisipiu. Îşi ţine un picior peste celălalt. Trage cu sete dintr-o ţigară în timp ce îşi leagănă piciorul. La fiecare fum tras priveşte spre cei doi băieţi, mai întâi spre Ciprian, apoi spre Andrei. Scutură scrumul într-un pachet gol de ţigări şi priveşte pe fereastră afară. Transparenta este trasă până la jumătate lăsând să intre în interior lumina palidă, cenuşie, a unei dimineţi de iarnă. Afară ninge uşor cu fulgi mari. Prin spaţiul liber din geamul ferestrei se vede clădirea unui bloc de patru etaje vopsit în verde, tăiat pe la etajul doi de linii de troleu. Liniile se leagănă în bătaia vântului. Becurile stâlpilor de iluminat de care sunt

EDITURA LITERNET, 2008

prinse liniile de troleu luminează slab. Se sting. Frigiderul scoate la scurte perioade de timp un bâzâit enervant. Fiecare nou bâzâit îl face pe Andrei să tresară. Se aud ultimele acorduri ale piesei după care se aude zgomotul casetei care se derulează în gol. Se aude un păcănit, semn că s-a ajuns la finalul acesteia. Ciprian ridică ochii spre Elena. Ea trage un fum, scutură scrumul în cutia de ţigări şi face un semn cu capul în direcţia ferestrei.

ELENA
(în şoaptă)

Mergem?

Ciprian ridică din umeri. Îşi scoate mâinile din buzunare şi le întinde. Îşi trage picioarele spre scaun şi se ridică în picioare. Face cu mâinile exerciţii de înviorare. Are un aer plictisit. Ridică întâi dreapta în aer, apoi stânga. Repetă mişcarea de două-trei ori, apoi loveşte uşor cu palma dreaptă ceafa lui Andrei. Acesta tresare.

ANDREI
(cu voce enervată)

Ce-i?!

Andrei îşi întoarce capul spre stânga. Încet, îşi ridică privirea spre Ciprian.

ANDREI (CONT'D)
(iritat)

Ce vrei?

CIPRIAN
(căscând)

Hai să mergem!

ANDREI
(cu jumătate de gură)

Mergem?

CIPRIAN

Da.

ANDREI

Unde?

CIPRIAN

Acasă, hai.

Andrei îşi aşază capul ca la început şi mormăie ceva. Elena îşi aprinde altă ţigară. Trage fumul în piept. Îşi lasă capul pe spate şi expiră fumul spre tavan. Îşi îndreaptă privirea spre Ciprian, care se apleacă spre Andrei încercând să înţeleagă ce spune acesta.

CIPRIAN

Ce?

ANDREI

Mi-e somn, rămân aici.

CIPRIAN
(poruncitor)

Hai mă, termină cu tâmpeniile.

Ciprian se întoarce fără să mai aştepte vreun răspuns. Se îndreaptă spre cuierul care se vede la ieşirea din bucătărie. Se îmbracă cu un cojocel. Elena se ridică de pe scaun şi-l urmează încet. Se uită în chiuvetă când trece pe lângă ea. Înăuntru sunt adunate mai multe vase murdare. Din ţeava robinetului se scurge un fir de apă. Cu mâna dreaptă agaţă gluga de la hanoracul lui Andrei şi îl trage după ea. Acesta cade de pe scaun.

ANDREI
(cu voce şoptită)

Du-te'n pula mea...

ELENA

You wish...

Andrei se ridică de jos şi se îndreaptă spre cuier. Ciprian deschide uşa şi iese afară din apartament. Elena îl urmează în timp ce îşi aranjează fularul. Uşa rămâne deschisă. Andrei caută printre hainele agăţate în cuier şi extrage un hanorac pe care şi-l trage peste cap. Priveşte în urmă. Se îndreaptă spre masă şi caută prin scrumiere. Găseşte un chiştoc pe care şi-l bagă în gură. Se uită în jur după un foc. Se îndreaptă spre aragaz. Ia de pe perete un aprinzător şi aprinde un ochi la aragaz. Se apleacă şi-şi aprinde chiştocul. Îşi lasă capul pe spate şi trage un fum lung, după care priveşte în chiuvetă. Încearcă să închidă robinetul de apă care picură. Învârte în gol. Se îndreaptă spre uşă. Iese afară din apartament şi trage uşa după el, izbind-o. După o scurtă perioadă de timp se deschide uşa unei camere din capătul apartamentului. De după colţul unui perete apare capul lui Dan, un băiat de aproximativ douăzeci de ani. Are faţa nerasă şi boţită de somn.

EDITURA LITERNET, 2008

Priveşte în lungul apartamentului. Îşi freacă ochii cu mâna după care se retrage. Se aude cum se închide uşa camerei cu un sunet sec.

INT.DORMITOR/DAN-ZI

Dormitorul este mobilat simplu, cu un pat şi un birou. Într-un colţ al camerei sunt aruncate în dezordine mai multe haine. Pe birou este un acvariu mare cu peşti, o lampă de birou şi un televizor. Lampa care este aprinsă răspândeşte în jur o lumină albastră. Dan este îmbrăcat doar cu o pereche de boxeri negri pe care este scris MISSION IMPOSSIBLE. Se scarpină pe piept cu mişcări leneşe. Se întinde în pat şi priveşte un poster de pe perete, în care este reprodusă imaginea unei blonde îmbrăcată în bikini care spală o maşină. Privirea îi coboară peste acvariul cu peşti din stânga posterului. De afară se aude lătratul nervos al unui câine. Bagă mâna sub pat şi scoate o ţigară pe care şi-o aprinde. Se ridică din pat şi se îndreaptă spre birou. Deschide unul din sertarele biroului şi scoate o punguţă cu mâncare pentru peşti. Îşi întoarce privirea spre fereastră, după care desface punguţa şi toarnă conţinutul în acvariu. Peştii se reped şi înhaţă bobiţele mici de mâncare. Dan se apleacă, parcă pentru a participa pasiv la întregul proces. Lătratul de afară se aude tot mai insistent, ceea ce pare să-l enerveze. Se îndreaptă spre fereastră târâindu-şi picioarele. Ridică transparenta şi priveşte afară unde-i vede pe Ciprian şi Andrei împingându-se, ca şi cum s-ar lua la bătaie. Pe alee sunt mai multe maşini care staţionează. Cei doi se despart şi stau faţă în faţă. Amândoi şi-au întors privirea spre un câine maidanez care latră la ei. La o oarecare depărtare de ei o vede pe Elena care se apleacă după o piatră. O ia de jos şi o aruncă spre câine. Acesta se îndepărtează schelălăind printre maşini. Dan trage în jos transparenta.

EXT.BLOC/ALEE-ZI

Ciprian şi Andrei sunt prinşi într-o mică încăierare. Se desprind unul de celălalt, împingându-se. Andrei se repede şi încearcă să-l lovească cu piciorul. Ciprian se fereşte, provocând căderea lui Andrei. Ciprian se apropie din spate şi-l loveşte cu palma peste cap. Elena stă la distanţă şi fumează. Calmul ei sugerează că este mai mult decât obişnuită cu astfel de situaţii. În capătul aleii apare silueta unui bărbat. Priveşte şi ezită să înainteze. Se întoarce şi dispare. Andrei s-a ridicat de jos şi se îndreaptă spre Ciprian. Cei doi reîncep să se împingă.

CIPRIAN

Hai să te văd! Dă-mi tot ce poţi! Hai, vino!

Un câine vagabond iese de după un container de gunoi şi începe să latre, făcându-i pe cei doi să se oprească din îmbrâncit. Elena fumează şi priveşte spre câine. Se uită pe jos ca şi cum ar căuta ceva anume. Se apleacă şi culege o piatră. Ţinteşte câinele şi aruncă piatra. Câinele o ia la fugă printre maşini schelălăind. Trage un fum din ţigară şi priveşte spre băieţi. Andrei profită de neatenţia lui Ciprian şi-l loveşte pe la spate. O ia la fugă pe alee urmat de Ciprian. Dispar amândoi după colţul unui bloc. Elena aruncă chiştocul jos şi-l stinge cu piciorul, apoi porneşte încet în urma băieţilor.

EXT.STAŢIE DE TROLEU-ZI

Ciprian şi Andrei stau în picioare sprijiniţi de un stâlp. În jurul băieţilor se formează forfota din fiecare dimineaţă. În spatele lor un bărbat de aproximativ treizeci de ani deschide un chioşc de ziare. Unii oameni se opresc în staţie. Alţii se opresc cât să cumpere un ziar după care merg mai departe. Băieţii şi-au aprins ţigări şi fiecare dintre ei îşi găseşte câte o ocupaţie solitară. Andrei s-a aşezat pe vine şi priveşte fix în faţă. Pe trotuarul de vis-à-vis este o florăreasă care îşi

EDITURA LITERNET, 2008

aranjează florile. Le ia câte trei şi le înfăşoară în folii de staniol. Prinde buchetul cu o panglică îngustă de staniol de culoare roşie. Aşează buchetul pe tăblia din faţa ei, peste alte buchete aranjate din timp. Se apleacă sub tăblie şi ia o stropitoare cu care udă florile.

ANDREI
(pentru sine)

Doamne, ce inutil...

Ciprian care stă în picioare, sprijinit de stâlp, priveşte în jur fără a urmări ceva în mod special. Aude vocea lui Andrei şi se apleacă spre el.

CIPRIAN

Ce zici tu acolo?

Ciprian se aşază pe vine lângă Andrei, care îşi îndreaptă mâna în faţă arătându-i pe florăreasă.

ANDREI

Mă gândeam aşa, că toţi funcţionăm într-un fel pentru alţii.

CIPRIAN

Adică?

ANDREI

Am impresia că pentru fiecare acţiune de-a noastră există un martor şi într-un fel fazele noastre îi influenţează pe alţii şi invers. Avem mereu grijă cum ne comportăm în loc să facem cum ne vine. Şi nu-i numai asta. Până la urmă toate sunt o grămadă de chestii pe care le facem la comun.

Pe parcursul conversaţiei, în staţie se opresc două trolee şi pornesc mai departe înainte de a veni cel pe care îl aşteaptă băieţii. Ciprian îşi trece mâna peste capul lui Andrei.

CIPRIAN

(exclamă)

Hai că eşti simpatic! De-abia acum ţi-ai dat seama? Compromisurile îţi spun ceva? Fără ele nu se poate. În fond toţi ne găsim la un moment dat un scop pentru care existăm, bla, bla, bla & so on.

ANDREI

Am auzit asta de o mie de ori! Nu-mi place chestia asta! Aseară m-a sunat taică-miu şi mi-a zis aceleaşi drăcii pe care mi le zi tu acum. Oamenii ăştia mari spun mereu numai tâmpenii.

Ciprian izbucneşte în râs şi-şi lasă capul pe spate.

ANDREI

Ce râzi? Am citit în „*Micul prinţ*“. Nu vreau asta, ce naiba! Vreau pur şi simplu să exist şi nimic altceva. Să treacă ziua şi să mă bucur că respir. E atât de naşpa chestia asta?

CIPRIAN

Nimic nasol, dacă mă întrebi pe mine. Numai c-ai s-o pui destul de repede. La un moment dat toţi se satură de paraziţi ca să zic aşa. Şi tu nu vei face o excepţie.

ANDREI

Nu-i o perspectivă prea mişto...

CIPRIAN

Ăsta-i mersu', n-ai ce face... De fapt orice cale alegi e inutil. Până la urmă tot mori şi cu timpul eşti uitat.

ANDREI

Tocmai de asta e mai bine să trăieşti cum ai chef. Prezentul e tot ce contează!

Ciprian îşi îndreaptă mâna în partea stângă.

CIPRIAN

Momentan ăsta-i prezentul.

Andrei priveşte în direcţia indicată şi vede troleul pe care îl aşteaptă. Acesta opreşte în staţie în faţa lor. Cei doi se ridică în picioare şi urcă în troleu împreună cu alţi oameni.

INT.DORMITOR/DAN-ZI

Dan ţine telefonul mobil la ureche. Se aude bipul lungit al apelului. Stă în faţa acvariului. Îşi întinde mâna şi face cu degetul rotocoale în apa din acvariu. Peştii se mişcă agitaţi în interiorul acvariului.

ROBOT TELEFONIC (VOICE OFF)

Abonatul Conex nu poate fi contactat. Vă rugăm reveniţi.

Dan ia telefonul mobil de la ureche şi-l priveşte nedumerit. Apasă o tastă şi duce telefonul la ureche. Se aude de două ori sunetul lungit al apelului, după care Dan începe să vorbească.

DAN

Lucian? Salut, Dan la telefon.

Se întoarce cu spatele la acvariu şi se îndreaptă spre fereastră.

LUCIAN (VOICE OFF)

Ce-i cu tine? E opt dimineaţa!

Dan trage de sfoara transparentei. Lumina de afară pătrunde cu violenţă în cameră.

DAN

Ştiu, scuză-mă pentru ora matinală, da'...

EDITURA LITERNET, 2008

LUCIAN (VOICE OFF)
(iritat)
Exact ce spuneam! E opt dimineaţa şi sper că ai un motiv întemeiat, deci!?

DAN (CONT'D)
(rugător)
Da... am... vezi, mi-e cam rău omule...

LUCIAN (VOICE OFF)
(sarcastic)
Du-te la un spital.

DAN (CONT'D)
Am nevoie de ceva alb, te rog omule, nu mă lua cu din astea...

LUCIAN (VOICE OFF)
(franc)
Şi eu am nevoie să dorm.

Se lasă un moment de tăcere, după care Dan devine iritat, nervos. Se joacă cu degetele prin transparentă.

DAN
Nu închide, am bani...

LUCIAN (VOICE OFF)

Perfect. Şi la amiază o să ai nevoie. Caută-mă atunci!

Se aude sunetul de încheiere a apelului.

DAN

Alo? Alo? Lucian?

Dan priveşte enervat telefonul, apoi îl aruncă pe pat. Brusc, trage nervos de transparentă, smulgând-o din fereastră.

DAN (CONT'D)
(mormăind)

Te fac eu... Ţi-o plătesc eu bulangiule...

Se trânteşte pe pat şi extrage telecomanda dintre cearceafuri. Porneşte televizorul pe Cartoon Network. Se uită la „Road Runner".

INT.TROLEU-ZI

Andrei se aşază pe un loc gol de lângă o doamnă în vârstă de aproximativ patruzeci de ani îmbrăcată cu un palton gros de iarnă. Aceasta îşi strânge poşeta la piept şi strâmbă din nas. Îşi întoarce capul spre geam. Troleul se pune în mişcare. În imaginea reflectată în geam se vede cum Andrei o priveşte insistent pe fundalul blocurilor care rămân în urmă. Lângă

EDITURA LITERNET, 2008

el se vede oprindu-se silueta lui Ciprian. Acesta îl face atent pe Andrei împingându-l cu genunchiul. Andrei îşi ridică faţa spre Ciprian care face un semn cu capul.

CIPRIAN

Uite-o pe Elena.

Andrei îşi întoarce privirea spre geam. În imaginea reflectată se vede cum Ciprian face cu mâna. Imaginea se suprapune cu faţa Elenei care se deplasează încet pe trotuar. Ciprian se duce în spate unde a văzut un loc liber. Se aşază şi începe să moţăie. Andrei îl priveşte o vreme, apoi îşi întoarce privirea spre geam. Prin dreptul privirii trece încet clădirea impunătoare a catedralei ortodoxe, apoi clădirea teatrului. Ochii i se închid.

CUT TO

CONTROLORUL NR.1 (VOICE OFF)

Biletul la control!

Andrei deschide ochii şi se lasă pe spate cu o mişcare bruscă. Îşi ridică privirea spre controlor, un individ la vreo treizeci de ani îmbrăcat în negru. Îşi bagă mâinile în buzunare şi scoate un bilet ştanţat la unul din capete. Îl întinde controlorului cu o oarecare reţinere, ca şi cum ar fi preferat să nu o facă. Îşi bagă mâinile înapoi în buzunare şi lasă privirea în jos aşteptând. Controlorul compară biletul cu al lui şi îl priveşte pe Andrei. Îl împinge cu mâna în umăr ca să-l facă atent.

CONTROLORUL NR.1
(iritat)

Ce faci bă? Încerci să mă duci? Biletul nu-i ştanţat în troleul ăsta.

Andrei îl priveşte şi încercă să schiţeze un zâmbet împăcător.

CONTROLORUL NR.1
(ameninţător)

Ai belit-o puştiule!

Andrei vede cum din faţa troleului se apropie şi cel de-al doilea controlor. Printr-un geam al troleului pătrunde o rază de soare care îl orbeşte pentru o clipă. Închide ochii şi când îi deschide îl vede pe controlor privind în spatele lui. Aude vocea celui de-al doilea controlor venind de undeva din spate.

CONTROLORUL NR.2

Gagiu'? Ce faci, dormi? Biletul la control! Hai rapid!

Controlorul nr.1 îl prinde pe Andrei de umăr şi-l ridică de pe scaun. Îl împinge din spate spre capătul troleului. Femeia care stătea lângă Andrei priveşte în urma lor şi pe figură îi apare un zâmbet maliţios, plin de satisfacţie. Apoi îşi întoarce privirea spre geamul pe care privise până atunci. În timp ce se îndreaptă spre capătul troleului, Andrei priveşte confruntarea dintre controlorul nr.2 şi Ciprian, care încearcă să se dezmeticească. Controlorul nr.2 îl zguduie de umăr. Ciprian îi îndepărtează mâna cu un gest brusc.

CIPRIAN
(mormăind)

Stai dom'le, uşor...

Ciprian îşi bagă mâna în interiorul cojocelului şi scoate din buzunarul de la piept un pumn de bilete. Le priveşte un moment, cumva nedumerit, apoi le întinde controlorului nr.2 cu un zâmbet răutăcios, sarcastic.

CIPRIAN
(ironic)

Na! Controlează!

Pe Andrei îl buşeşte râsul. Controlorul nr.2 priveşte uluit pumnul de bilete după care izbucneşte nervos.

CONTROLORUL NR.2
(furios)

Ai chef de poante, da?! O să-ţi treacă futu-ţi morţii mă-tii!

Controlorul nr.2 îl trage pe Ciprian de pe scaun şi-l împinge spre capătul troleului.

CIPRIAN
(nervos)

Ia bă mâna! Am drepturi!

CONTROLORUL NR.2

(sarcastic)

O da, când o să-ţi cumperi bilet! Atunci o să ai drepturi!

EXT.TROTUAR/TROLEU-ZI

În staţia de troleu stă un tânăr care aşteaptă venirea acestuia. Este îmbrăcat ca de iarnă cu geacă groasă. Pe cap are o căciulă cu urechi. Sare pe loc pentru a se încălzi. Suflă în pumni. Din stânga se apropie troleul, care se opreşte în dreptul lui.

INT.TROLEU-ZI

Andrei şi Ciprian ajung în capătul troleului şi se întorc cu faţa spre controlorii care i-au urmat. Troleul opreşte într-o staţie. În partea dreaptă se deschide automat uşa troleului. Tânărul din staţie urcă pe prima treapta a troleului. Îi observă pe cei patru şi coboară înapoi jos. Se întoarce şi se îndepărtează de troleu. Uşile troleului se închid ascunzându-l pe tânăr vederii.

EXT.TROLEU/TROTUAR-ZI

Andrei şi Ciprian sunt împinşi spre o baracă de metal. În stânga lor trece troleul care se îndreaptă spre capătul de linie unde întoarce în jurul unui rond. Cei doi ajung lângă baraca de metal şi se opresc. Controlorul nr.2 îi împinge înăuntru cu o mişcare bruscă.

INT.BARACĂ-ZI

Baraca este luminată în interior de un bec slab. Andrei şi Ciprian stau faţă în faţă cu controlorii. Controlorul nr.1 se îndreaptă spre o măsuţă şi începe să se uite printr-un dosar. Controlorul nr.2 ia o poziţie oarecum teatrală. Îi priveşte pe sub gene în timp ce scoate o ţigară din pachet. O aprinde cu un băţ de chibrit. Gesturile lui sunt studiate. Se mişcă atent. Se vede că întreaga situaţie îi face plăcere. Controlorul nr.1 se aşază cu fundul pe birou şi-şi aprinde şi el o ţigară. Pare la fel de amuzat şi de încântat de întreaga situaţie.

CIPRIAN
(ridicând din umeri)

Şi acum ce? Ce urmează?

Controlorul nr.2 trage un fum lung din ţigară înainte de a răspunde.

CONTROLORUL NR.2

Nimic special. De fapt, nu prea aveţi de ales. Ori chemăm poliţia, ori ne înţelegem ca între oameni. Că doar oameni suntem, nu?

Andrei ridică mâna dreaptă în aer, ca şi cum şi-ar cere voie să vorbească.

CONTROLORUL NR.2

Ce-i?

ANDREI

Ceea ce înseamnă că?...

Andrei clatină din cap în aşteptarea unui răspuns. Controlorul nr.2 se apropie de cei doi până ce aproape că li se ating feţele.

CONTROLORUL NR.2

Că n-are sens să chemăm poliţia. Plătiţi jumătate din amendă şi vă dăm drumul. Puteţi spune merci că scăpaţi atât de simplu.

CIPRIAN

(sarcastic)

Merci.

Controlorul nr.2 ridică palma pentru a-l lovi peste faţă. Ciprian se aruncă în el şi îl dezechilibrează. Controlorul nr.2 merge cu spatele încercând să-şi recapete echilibrul. Ciprian fuge în direcţia uşii. O deschide şi iese afară sub privirea uluită a lui Andrei care este total lipsit de reacţie. Controlorul nr.1 se repede în urma lui Ciprian. Izbeşte uşa şi iese afară din baracă. Controlorul nr.2, care şi-a revenit, se aruncă peste Andrei care-şi ridică palmele peste faţă pentru a se proteja. Controlorul îl izbeşte cu spatele de perete. Andrei se lasă în jos pe vine. Lasă impresia că se scurge pe lângă perete.

EXT.BARACĂ/TRORUAR/STRADĂ-ZI

Ciprian fuge pe trotuar izbind doi oameni care merg în aceeaşi direcţie. Contactul cu oamenii îl încetineşte. Cei doi se apucă să gesticuleze cu mâinile în urma lui. Controlorul nr. 1 trece în viteză pe lângă ei.

OMUL NR.1
(urlând)

Măgaru' naibii! Uită-te-n mă-ta pe unde mergi!

Controlorul nr.1 se apropie în viteză de el. Ciprian ajunge la marginea trotuarului şi vrea să traverseze strada. Claxonul unei maşini care trece în viteză prin faţa lui îl face să se oprească brusc. Îşi întoarce capul după controlor care se izbeşte în el trântindu-l pe jos.

INT.BARACĂ-ZI

Andrei se lasă în fund în faţa controlorului nr.2. Acesta schiţează un gest cu piciorul ca şi cum ar vrea să-l lovească. Andrei îşi ridică iar mâinile în dreptul feţei.

ANDREI
(tremurător)

Numai nu în faţă.

CONTROLORUL NR.2

Poftim?

Controlorul nr.2 îşi întoarce privirea spre uşa barăcii care se deschide fiind izbită de perete. Controlorul nr.1 îl împinge înăuntru pe Ciprian. Acesta înaintează cu mâinile ridicate. În timp ce vorbeşte îşi întoarce privirea de la un controlor la altul.

CIPRIAN

OK, poate că am sărit calul, da' treaba se poate aranja, nu?

Controlorul nr.2 se îndreaptă ameninţător către Ciprian. Vorbeşte printre dinţi.

CONTROLORUL NR.2

Normal că se aranjează...

Ciprian ridică mâinile în aer şi ia o atitudine teatrală. În timp ce vorbeşte continuă să privească de la un controlor la altul.

CIPRIAN

Ceea ce înseamnă că vă dăm banii şi toată lumea e mulţumită, OK? Andrei! Serveşte-i te rog pe domnii!

Andrei ridică privirea spre Ciprian. Acesta face un gest cu mâna, grăbindu-l.

CIPRIAN

Andrei?!

Andrei se ridică în picioare şi bagă mâna în buzunar de unde îşi scoate portofelul. Ridică ochii întrebător spre controlorul nr.2.

ANDREI

Cât?

Controlorul nr.2 se apropie de el. Ridică mâna dreaptă în aer şi-i arată patru degete. Andrei deschide portofelul şi priveşte în jos. Ciprian zâmbeşte controlorului nr.1 şi ridică din umeri.

INT.BLOC-ZI

Dan închide uşa şi coboară pe scări până la etajul inferior. Se opreşte.

DAN
(exclamând)

Băga-mi-aş picioarele!

Se întoarce şi urcă scările. Se aude cheia învârtindu-se în broască, după care coboară.

EXT.TROTUAR-ZI

Dan merge grăbindu-se pe trotuar. Îşi ţine mâinile în buzunarele gecii. Ocoleşte oamenii cu care se întâlneşte, lăsând impresia că, mai degrabă se fereşte de ei. Ajunge în intersecţia din Piaţa Mihai Viteazul şi traversează fără să se asigure. Se aude claxonul unei maşini. Dan tresare şi priveşte în stânga. Face un salt în spate, evitând în ultimul moment un accident.

INT.MAŞINĂ-ZI

Prin parbrizul din spate se vede cum Dan gesticulează cu mâinile în urma maşinii.

EXT.STRADĂ/TROTUAR/FARMACIE-ZI

DAN
(urlând)

Da-ţ-aş muie, labagiule!

Traversează strada în viteză şi o ia în partea dreaptă spre podul de peste Someş. Trece de pod şi se opreşte în faţa unei farmacii. Se opreşte şi începe să se învârtă în loc. Pare nehotărât dacă să intre sau nu. Scuipă pe jos şi intră.

INT.FARMACIE-ZI

Se deschide uşa farmaciei. Dan intră înăuntru şi se îndreaptă imediat spre ghişeu. Se aşază la rând în spatele a două fete, în vârstă de aproximativ paisprezece-cincisprezece ani. Fetele sunt îmbrăcate destul de comun, în jeanşi şi geci de iarnă. Prima fată întinde mâna şi ia cutia cu medicamente pe care i-o întinde farmacista. Farmacista este o femeie de aproximativ patruzeci de ani. Este îmbrăcată într-un halat alb. Poartă ochelari de vedere. Are părul făcut permanent.

FATA NR.1

Mulţumesc.

Se întoarce şi pleacă. Se aude uşa farmaciei deschizându-se şi închizându-se. Fata nr.2 întinde o prescripţie medicală către farmacistă, care nu pare să observe foaia de hârtie. Are privirea îndreptată spre intrarea în farmacie. Fata nr.2 şi Dan îşi îndreaptă şi ei privirile spre intrare. În farmacie a intrat un bărbat de aproximativ treizeci de ani. Are părul lung şi

EDITURA LITERNET, 2008

murdar. Ochii îi sunt acoperiţi de o pereche de ochelari de soare. Îşi ţine mâinile băgate în buzunarele gecii de iarnă la care este descheiat. Se poate vedea că nu mai poartă nimic pe sub ea. Are o pereche de pantaloni scurţi iar în picioare este încălţat cu şosete roz, murdare de noroi şi o pereche de şlapi. Are aspectul unui individ scăpat de la un spital de nebuni. Priveşte în stânga şi în dreapta. Se îndreaptă spre o plantă de interior din colţul farmaciei. Îşi scoate mâna stângă din buzunar şi mângâie o frunză lunguiaţă. Îşi apropie nasul de frunză şi o miroase inspirând adânc. Priveşte spre ceilalţi din încăpere. Are loc un schimb de priviri, bărbatul schimbându-şi direcţia privirii de la o persoană la alta. Se repede dintr-o dată la Dan care are o reacţie de retragere, de apărare, asemenea fetei nr.2, asemenea farmacistei. Ajuns în faţa lui Dan, bărbatul urlă.

BĂRBATUL

Ieşi în pula mea afară!

Dan se repede spre ieşirea din farmacie împreună cu fata nr.2. Se împing reciproc, ca şi cum fiecare încearcă să ajungă afară primul. Ies amândoi în acelaşi timp, îmbrâncindu-se.

EXT.FARMACIE/TROTUAR/STRADĂ/CAFENEA-ZI

Dan şi fata fug spre intersecţia din Piaţa Mihai Viteazul. Ajung la podul de peste Someş şi se opresc. Se apleacă şi-şi pun mâinile pe genunchi trăgându-şi răsuflarea. Fata se îndreaptă şi îşi învârte degetul în jurul tâmplei ca pentru a sublinia caracterul de nebun al bărbatului din farmacie.

FATA NR.2
(întrebător)

Crazy? Ă?

Se îndepărtează de Dan şi traversează strada, evitând două maşini. Dan o urmăreşte cu privirea şi o vede cum intră într-o cafenea. Prin geamul cafenelei se vede cum fata vorbeşte cu gestionara. Comandă cafea. Întinde mâna peste tejghea şi ia o ceaşcă aburindă. Se aşază la o masă de lângă fereastră şi-şi aprinde o ţigară. Îi face un semn de salut cu mâna lui Dan. Acesta, rămas în aceeaşi poziţie, continuă să-şi tragă răsuflarea. O priveşte şi nu are nici o reacţie la salutul ei. Îşi întoarce capul în direcţia din care au fugit, după care priveşte spre intersecţie unde maşinile s-au oprit la culoarea roşie a semaforului.

DAN
(vorbeşte singur)

Mai bine aşa. Trebuie să fiu treaz băga-mi-aş.

Doi oameni traversează alene, fără nici o grabă. Dan se îndreaptă încet spre trecerea de pietoni lângă care se opreşte. Culoarea semaforului s-a schimbat iar maşinile pornesc claxonând. Şoferii îl atenţionează să nu treacă. Dan răsuflă greu. Pare că nu-şi poate stăpâni starea de agitaţie. Îi sună telefonul. Îl scoate din buzunarul gecii şi-l duce la ureche.

DAN

Alo?

INT.CĂMIN/SCĂRI/CULOAR-ZI

Dan intră pe uşa căminului şi încearcă să treacă repede prin faţa cabinei în care stă portarul. Acesta pare absorbit de citirea unui ziar. Ridică privirea din ziar şi începe să vorbească cu o voce monotonă şi plictisită.

PORTARUL

Cel mai bine ar fi să laşi un act de identitate. Dacă n-ai, mai bine mi-ai spune la ce cameră te duci.

Dan se opreşte şi se întoarce cu faţa spre portar. Îşi ridică braţele în lături.

DAN

N-am nici un act la mine...

PORTARUL

Treaba ta, nu mă interesează, zi-mi camera la care mergi?

DAN

(mormăind)

Şapteşpe.

PORTARUL

Cât?

DAN

(mai tare)

Şaişpe!

PORTARUL

Bine, du-te.

Portarul face un semn cu mâna expediindu-l. Dan se întoarce şi urcă scările. Pe la jumătatea lor se întoarce şi priveşte spre cabina portarului. Acesta şi-a reluat lectura ziarului. Dan merge de-a lungul culoarului întunecat privind numerele camerelor. Culoarul este luminat doar în capătul lui, unde lumina pătrunde slab pe o fereastră. Pereţii sunt vopsiţi în galben şi scrişi cu pixul pe alocuri cu diferite mesaje specifice căminelor: „La camera 15 se suge pula gratis"; „Shakespeare plecat în vacanţă definitiv", ş.a.m.d. Dan se opreşte în faţa camerei 17 şi bocăneşte. Îşi apropie capul de uşa camerei ascultând eventuale zgomote. Îşi retrage capul din faţa uşii care se deschide brusc. Lumina din cameră pare să-l învăluie pe Dan.

DAN

Am venit, salut!

INT.CAMERĂ/CĂMIN/LUCIAN-ZI

Camera este mobilată specific unei camere de cămin, cu trei paturi şi o masă. Într-un colţ al camerei, lângă fereastră, este un frigider de mărime medie, alb. Pe el sunt aşezate mai multe bidoane de diferite mărimi. Pereţii sunt albi şi acoperiţi cu diferite postere cu formaţii de muzică. Dan stă aşezat cu fundul pe un pat acoperit cu o pătură. Are picioarele strânse la piept şi-şi ţine capul sprijinit pe genunchi. Lucian este îmbrăcat în jeanşi şi o haină de pijama. Stă lângă fereastră sprijinindu-se de frigider cu fundul. Îşi ţine mâinile în buzunarele pijamalei şi priveşte afară. Prin geamul ferestrei se văd crengile negre şi goale ale unui copac. Deasupra ferestrei este o draperie de lemn. Într-un capăt al ei este o perdea murdară. Lucian se întoarce cu faţa spre Dan.

EDITURA LITERNET, 2008

LUCIAN

Ai rezolvat cu Simona?

Dan ridică privirea spre Lucian.

DAN

Nu, nimic.

LUCIAN

Ce să zic, eu o ştiu cam paraşută de felul ei. I mean, de unde ştii că tu eşti tatăl?

DAN

De aia n-am rezolvat nimic. Am întrebat-o şi eu, nu crezi? De unde ştii că eu sunt tatăl?

Dan face un gest expresiv cu mâna ca şi cum ar chestiona o persoană. Îşi întinde picioarele şi se lasă pe spate rezemându-se de perete.

DAN

Ştii ce mi-a răspuns?

Lucian se îndepărtează de fereastră şi se apropie de patul paralel cu cel pe care stă Dan.

LUCIAN

Ce?

DAN

Cred că ştiu cu cine mă fut, nu?

Lucian pufneşte în râs. Se aşază pe pat lângă Dan. Scoate de sub saltea o tabacheră pe care o deschide.

LUCIAN

Good point... Problema e, chiar ştie?

DAN

Ce vrei să spui?

Lucian ridică din umeri indiferent. Ridică braţele în lături. Dan se şterge pe frunte ca şi cum şi-ar îndepărta grijile.

DAN

Nu ştiu, nu-mi pasă. E problema ei. Nu-i genul care să păstreze un copil. Va vedea că nu-mi pasă. Va rezolva singură problema.

Lucian scoate din tabacheră un pliculeţ cu un praf alb. Presară pulberea pe un CD. Face cu un card două linii subţiri. Îi întinde CD-ul lui Dan. Acesta scoate din buzunar o bancnotă pe care o rulează între degete. O întinde lui Lucian.

DAN

(politicos)

You first.

EDITURA LITERNET, 2008

Lucian ridică din umeri indiferent. Se apleacă peste CD şi prizează una din linii. Lasă capul pe spate şi închide ochii. Îşi freacă nara cu degetul. Se aude smiorcăitul specific gestului. Aşază CD-ul cu praf pe salteaua patului lângă el.

LUCIAN

Un pic cam iresponsabil de felul tău, nu?

Dan îl fixează cu privirea pe Lucian. Comentează pe un ton sarcastic.

DAN

La fel şi ea, nu?

Lucian îşi freacă nara şi-şi lasă capul pe spate. Deschide ochii şi-l priveşte pe Dan. Izbucnesc în râs după care se ridică amândoi de pe pat şi se îndreaptă spre fereastră. Lucian are un mers uşor în reluare. Nu pare să fi observat că Dan nu a prizat. Dan se aşază cu fundul pe pervazul ferestrei şi începe să fumeze. Lucian deschide frigiderul şi scoate o sticlă de Coca-Cola. O desface şi bea o înghiţitură.

DAN

Poate că i-aş plăti avortul dacă nu m-ar bate atât la cap.

Dan îşi lasă capul într-o parte şi îl priveşte pe Lucian atent la reacţiile acestuia. Acesta îl priveşte în ochi şi mai ia o gură de Cola. Îşi ţine o mână în buzunarul pijamalei.

EDITURA LITERNET, 2008

DAN

În plus, chiar tu ai spus-o, nu? Cum c-ar fi cam paraşută. Ştii ceva ce ar trebui să ştiu?

Lucian ia o gură de Cola şi o aşază pe pervaz, înainte de a răspunde. Îşi scoate mâna din buzunar. Îşi lasă mâinile pe pervazul ferestrei. Priveşte afară prin geam. Pufneşte în râs, apoi încearcă să se abţină. Îşi drege vocea înainte de a vorbi. Se aude un hârâit. Îl priveşte pe Dan fix în ochi.

LUCIAN

(ironic)

Ce? Că au mai futut-o şi alţii?

Dan îşi lasă capul pe spate înainte de a răspunde.

DAN

Vreau să zic, acum, de când e cu mine. Ce ştii despre asta?

Dan îl priveşte pe Lucian. Acesta ia o gură de Cola şi închide ochii.

FLASH BACK

Pe unul din paturile din aceeaşi cameră stă întinsă Simona. Are ochii închişi. Este îmbrăcată într-o rochie verde. Pe picioare are traşi ciorapi galbeni iar în picioare este încălţată cu nişte ghete negre. Îşi ţine braţele desfăcute. Un picior îi

EDITURA LITERNET, 2008

atârnă peste marginea patului. E luminată de lumina roşie a unei veioze, lumină care colorează slab şi pereţii albi ai camerei. Lucian se apleacă peste ea. Îi suflă aer peste obraji.

LUCIAN
(gâfâind)

Dormi? Eşti OK?

Simona nu are nici o reacţie. Lucian îşi apropie faţa tot mai aproape de cea a fetei. Pare că o miroase. Se aşază într-o poziţie cât mai comodă. Îi ridică rochia în sus, spre bazin. Îi trage ciorapii în jos, odată cu chiloţii, până la nivelul ghetelor. Îşi desface fermoarul pantalonilor şi-şi scoate sexul erect afară. Intră între picioarele ei. Îşi bagă mâinile sub fundul ei şi o ridică în sus până în dreptul sexului. O pătrunde şi începe să se mişte specific intromisiunii. Simona continuă să rămână fără reacţie.

END FLASH BACK

Lucian deschide ochii şi-l priveşte în ochi pe Dan. Zâmbeşte maliţios.

LUCIAN

Nu ştiu absolut nimic.

Dan zâmbeşte răutăcios şi îşi aprinde o ţigară. Trimite fumul spre tavan după care coboară de pe pervaz şi trece în spatele lui Lucian. Aruncă ţigara jos. Se întoarce brusc spre acesta. Îl prinde cu o mână de păr şi-l izbeşte de fereastră, spărgând-o. Faţa lui Lucian este brăzdată de tăieturi. Fire de sânge i se scurg în jos, pe gât. Îl trage spre el şi-l trânteşte

EDITURA LITERNET, 2008

cu faţa pe podeaua camerei. Sare în spatele lui şi începe să-l lovească cu pumnii la rinichi. Se aud rugăminţile plângăcioase ale lui Lucian.

LUCIAN

Nu mai da... stai mă...

Dan îl apucă de cap şi îl izbeşte de podea, după care se ridică în picioare şi începe să-l lovească cu picioarele, făcându-l pe Lucian să se ghemuiască şi să-şi acopere faţa cu braţele. Dan se opreşte şi tot încearcă să-i îndepărteze braţele. Renunţă şi se mulţumeşte numai să-l lovească cu picioarele.

DAN

(furios)

Morţii mă-tii! Mai întâi e paraşută, nu?! După aia nu ştii absolut nimic, nu?! Ai crezut că nu-şi aduce aminte?!

Continuă să-l lovească cu piciorul. Lucian nu mai are nici o reacţie.

CUT TO

Dan se îndreaptă spre ieşirea din cameră. Deschide uşa şi face un pas să iasă afară. Se opreşte ca şi cum şi-ar fi adus aminte de ceva. Se întoarce şi caută sub salteaua patului lui Lucian. Scoate tabachera şi şi-o bagă în buzunar. Mai loveşte o dată cu piciorul în Lucian şi iese afară din cameră, trântind uşa în urma lui. Lucian rămâne întins pe jos.

INT.CULOAR/CĂMIN-ZI

Dan bocăneşte la uşa cu numărul şaisprezece. Aceasta se deschide şi apare un băiat îmbrăcat în trening. E acelaşi băiat care renunţase să se urce în troleu când a văzut controlorii. Se reazemă de tocul uşii. Are o scobitoare între dinţi, pe care şi-o mută cu limba dintr-un colţ în celălalt al gurii. În spatele lui se vede dezordinea obişnuită dintr-o cameră de cămin, paturile nefăcute, haine aruncate grămadă. În mijlocul camerei este un reşou băgat în priză.

BĂIATUL
(alene)

Ce-i?

Dan bagă mâna în buzunarul pantalonilor şi scoate un fişic de bancnote prinse într-un elastic. Întinde fişicul băiatului.

DAN

Sunt ai tăi!

Băiatul întinde mâna şi-i ia. Îi bagă în buzunarul hainei de trening.

BĂIATUL

Dar?

DAN

Dacă întreabă cineva, am fost în camera ta între doişpe şi unu.

EDITURA LITERNET, 2008

BĂIATUL

Numele tău?

DAN

Dan. Al tău?

BĂIATUL

Mihai.

DAN

OK Mihai?

MIHAI

OK!

Băiatul se retrage în cameră şi închide uşa în urma lui. Dan se îndreaptă către scări.

INT.BUCĂTĂRIE/ELENA-ZI

Bucătăria este mobilată sumar. O masă cu trei scaune şi un dulăpior. Elena stă deasupra chiuvetei şi spală ibricul de cafea. Îl umple cu apă şi-l pune la fiert. Îşi aprinde o ţigară şi-l priveşte pe Andrei care tocmai intră în bucătărie. Acesta se scarpină pe cap cu gesturi molatece.

ANDREI

Neaţa!

Elena priveşte ceasul de la mână după care răspunde agale.

ELENA

E mai degrabă amiază de-acum.

Andrei se aşază la masă şi-şi aprinde o ţigară. Cască. Nu pare să fi băgat în seamă comentariul ei.

ANDREI

Să vezi fază. Ne-au prins controlorii când veneam spre casă.

ELENA

V-am spus că s-ar putea sa fie.

ANDREI

Nimeni nu se gândea la asta azi dimineaţă.

ELENA

Aţi luat amendă?

Andrei aprobă din cap.

ELENA

Cât?

Andrei repetă gestul controlorului. Îi arată Elenei patru degete.

EDITURA LITERNET, 2008

ELENA

Sunteţi fraieri!

Andrei ridică din umeri cu indiferenţă.

ANDREI

Mă rog...

Elena pune în ibric cafea şi zahăr. Ridică ibricul de pe foc şi-l aşază la loc de trei ori la rând. Apoi toarnă cafeaua în două căni. Le ia şi le pune pe masă. Se aşază pe un scaun în faţa lui Andrei.

ANDREI

Merci.

Amândoi beau cafea şi fumează. După ce ia o gură de cafea, Elena se ridică brusc şi iese afară din bucătărie. Se întoarce imediat ţinând o fotografie în mână. Se aşază pe scaun şi o întinde lui Andrei. Acesta ia fotografia şi o priveşte. În fotografie se vede faţa unei fete tinere care zâmbeşte.

ANDREI

Ce-i *asta*?

ELENA

Asta e sora mea.

Andrei întinde fotografia înapoi Elenei.

ANDREI

E frumoasă. Cum o cheamă?

ELENA

Maria. La anul vine şi ea în Cluj.

ANDREI

A! Încă-i la liceu?

Elena dă din cap aprobând. Se lasă pe spate pe spătarul scaunului.

ELENA

I-ar sta bine cu Dan, nu crezi?

Andrei ia o gură de cafea înainte de a răspunde. Face o faţă mirată.

ANDREI

Care Dan?

Elena îl priveşte dezaprobator. Se apleacă în faţă. Îşi pune coatele pe masă şi-şi lasă bărbia în palme.

ELENA

Ai băut aseară la el...

ANDREI

A!... I-ar sta bine şi cu mine, nu crezi? De fapt, mi-ar sta bine şi cu tine. Ce zici?

Andrei se întinde peste masă şi încearcă să o mângâie pe obraz. Elena se fereşte şi pufneşte în râs.

ELENA

Visezi! E ultimul lucru care-mi trece prin minte.

Elena se ridică de la masă şi se îndreaptă spre ieşire. Andrei încearcă să o oprească. Bruscheţea gesturilor îi trădează enervarea. O prinde de mâini şi o împinge în perete.

ELENA

Lasă-mă.

ANDREI

Spune-mi şi mie... Tot eşti aşa deşteaptă. Ce nu-i OK cu mine? Ă? Ce?

ELENA

Eşti rău şi egoist, de aia!

Elena îl împinge şi iese afară din bucătărie. Andrei priveşte în urma ei, după care se întoarce şi se aşază la masă. Pentru un moment apare capul Elenei în cadrul uşii.

EDITURA LITERNET, 2008

ELENA

Primeşti ce oferi, aia e!

Andrei îşi întoarce privirea spre uşă dar nu o mai vede pe Elena care se aude râzând. Se ridică de la masă şi se duce lângă fereastră. Priveşte afară. Pe o bancă în faţa blocului stau doi bătrânei care joacă table.

EXT.BLOC-ZI

Bătrânul nr.1 aruncă zarurile după care mută piesele sale. Scoate o piesă a adversarului. Izbucneşte în râs. În spatele lui se vede Andrei care ciocăneşte în geam.

BĂTRÂNUL NR.1

Te-am spart!

INT.BUCĂTĂRIE-ZI

Andrei ciocăneşte uşor în geam şi aşteaptă o reacţie. Mai ciocăneşte o dată, mai tare. Bătrânul nr.2 arată cu mâna spre geam. Bătrânul nr.1 se întoarce spre geam şi priveşte, după care se întoarce spre bătrânul nr.2.

EDITURA LITERNET, 2008

EXT.BLOC-ZI

Bătrânul nr.1 se întoarce spre bătrânul nr.2 şi ridică din umeri.

BĂTRÂNUL NR.1

Dă-l în mă-sa!

INT.HOL-ZI

Andrei încearcă să deschidă uşa de la cameră însă nu reuşeşte, căci e încuiată. Îşi apropie urechea de uşă şi ascultă. Aude gemete.

INT.DORMITOR-ZI

Dormitorul este mobilat cu un birou în faţa ferestrei. În partea dreaptă a biroului se observă o saltea pe care sunt puse în dezordine un cearceaf şi o pătură. Mai multe haine sunt îngrămădite într-un capăt al saltelei. La celălalt capăt al saltelei, este rezemată de perete o oglindă mare, încadrată de o ramă din lemn. În ea se reflectă un pat. Elena stă întinsă pe pat cu faţa în jos. Are fundul cabrat. Ciprian i-o pune pe la spate. Se apleacă în faţă şi o prinde de păr. Elena geme senzual.

INT.HOL-ZI

Andrei stă în genunchi cu capul într-o parte. Îşi ţine urechea lipită de uşă. Cu mâna stângă se sprijină de perete iar cu dreapta se masturbează. Îşi dă drumul pe uşă şi-şi lasă capul pe spate. Scoate un mârâit. Din cameră continuă să se audă gemete. Andrei se ridică în picioare şi se încheie la fermoar. Apoi se încalţă şi ia din cuier cojocelul lui Ciprian. Scotoceşte prin buzunare şi scoate o scrisoare pe care o aruncă pe jos fără să se uite la ea. Deschide uşa şi iese afară din apartament.

INT.DORMITOR/HOL/BUCĂTĂRIE-ZI

Ciprian stă întins pe spate şi fumează. Lângă el, Elena stă în şezut, cu picioarele sub fund. Îşi trece mâinile prin păr, despletindu-l.

CIPRIAN

Ai fost vreodată sus la cetate?

ELENA

Nu. Tu?

CIPRIAN

O dată. O să te duc. E o senzaţie sublimă. Ai impresia că toată lumea e la picioarele tale, oraşul, totul.

Elena izbucneşte în râs.

ELENA

Serios? La picioarele tale?

CIPRIAN

Serios!

Elena se întinde pe burtă lângă Ciprian. Acesta termină de fumat şi stinge ţigara într-o scrumieră aflată lângă el. Apoi trece peste corpul întins al Elenei. O loveşte jucăuş cu palma la fund, după care se ridică din pat.

ELENA
(drăgăstos)

Animalule!

Replica pare să-i facă plăcere lui Ciprian care zâmbeşte. Îşi întoarce privirea către Elena în timp ce se scarpină alene în zona pubiană. Se priveşte în oglindă vizibil încântat de ce vede. Într-un colţ de jos al oglinzii se vede reflecţia feţei Elenei care îl priveşte.

CIPRIAN

Faci şi tu o cafea?

Se îndreaptă spre holul care duce la toaletă. Elena se ridică din pat trăgându-şi o cămaşă de noapte pe ea. Se duce la uşa dormitorului şi o descuie. Iese pe holul de la intrare şi intră în bucătărie păşind peste scrisoarea aruncată de Andrei. Se duce la masă şi ia ceştile din care băuseră cafea, ea şi Andrei. Se duce la chiuvetă şi le spală.

EDITURA LITERNET, 2008

INT.TOALETĂ-ZI

Ciprian dă drumul la duş după care se aşază pe WC. Îşi aprinde o ţigară şi priveşte pânzele de păianjen formate în colţurile încăperii. Se ridică un pic şi se întinde spre caloriferul din faţa lui. Din spatele caloriferului scoate o revistă de benzi desenate porno. Le răsfoieşte distrat în timp ce fumează.

EXT.TROTUAR/STRADĂ-ZI

Andrei merge pe trotuar târâindu-şi picioarele. Ninge uşor. Pe stradă maşinile îl depăşesc uşor şi se pierd în depărtare. Câţiva copii se joacă cu zăpada care s-a depus pe jos. Fac bulgări pe care îi aruncă după maşinile care trec pe stradă. Andrei trece prin dreptul lor şi se îndepărtează rapid. Măreşte viteza cu care se mişcă. Priveşte din când în când în urmă. Gesturile îi trădează o anumită stare de panică, ca şi cum s-ar teme să nu primească un bulgăre în spate. După ce s-a îndepărtat destul de mult îşi încetineşte mişcările. În faţa lui, la o distanţă de vreo zece metri se vede un panou publicitar, o reclamă la un şampon. În prim plan se vede figura zâmbitoare a unei fete frumoase. Andrei se îndreaptă spre marginea trotuarului. Se apleacă şi face un bulgăre de zăpadă. Se ridică în picioare şi-l aruncă spre panoul publicitar însă nu-l nimereşte. Se uită în jur, după care porneşte. Îşi bagă mâinile în buzunarele cojocelului şi se îndepărtează.

INT.BUCĂTĂRIE-ZI

Elena toarnă cafea în ceşti. Observă scrisoarea aruncată pe parchet în faţa intrării în bucătărie. Se îndreaptă spre ea şi-o culege de jos. Privirea îi este atrasă de sperma albicioasă de pe uşa de la dormitor. Întinde mâna şi ia un pic pe degete. Miroase şi strâmbă din nas. Din sala băii continuă să se audă duşul curgând. Intră în bucătărie unde este mai multă

lumină. Citeşte plicul şi vede că la destinatar este trecut numele lui Ciprian. Întoarce plicul şi vede numele Mariei trecut la expeditor.

INT.TOALETĂ-ZI

Ciprian opreşte apa să curgă. Ia de pe poliţă un burete. Îl săpuneşte bine şi începe să se frece cu el pe piept, pe braţe, după care se freacă pe picioare.

INT.BUCĂTĂRIE-ZI

Elena este aşezată la masă. Are în dreapta ei, puse pe masă la îndemână, o cană de cafea şi o scrumieră. În scrumieră se consumă o ţigară din care nu s-a fumat deloc. În stânga ei este plicul desfăcut de la Maria şi doi foi scrise îngrijit de mână. Foile au desenate inimioare pe margine. Elena le ia şi le întoarce pe partea cealaltă, după care le mototoleşte în palmă. Izbeşte cu palma în masă. Are o răbufnire de furie. Faţa i se schimonoseşte. Aproape că izbucneşte în plâns. Îşi şterge ochii cu palma. Se ridică de la masă. Se îndreaptă spre un dulăpior de bucătărie şi deschide un sertar.

INT.TOALETĂ-ZI

Ciprian stă sub duş şi se curăţă de săpun. închide apa şi iese afară din cadă. Încăperea este plină de aburi denşi care filtrează lumina becului. Ia prosopul agăţat într-un cui şi începe să se frece pe cap. Se aude uşa deschizându-se.

INT.DORMITOR-ZI

Elena înaintează de-a lungul dormitorului. Intră în holul din faţa toaletei şi pune mâna stângă pe clanţa uşii de la toaletă. Apasă şi deschide uşa. Îl vede pe Ciprian cum îşi freacă părul cu un prosop.

INT.TOALETĂ-ZI

Ciprian ia prosopul din faţa ochilor şi o vede pe Elena aruncându-se peste el cu un cuţit în mâna dreaptă.

CIPRIAN

Ce?

Se fereşte dându-se într-o parte. Elena cade în gol şi se opreşte în marginea căzii.

ELENA
(urlând)

Cu sor-mea ţi-ai găsit?! Animalule!

Se întoarce spre Ciprian şi se aruncă din nou asupra lui. Acesta îi prinde braţul înarmat şi i-l răsuceşte la spate. O împinge în perete şi-i strânge încheietura mâinii, obligând-o astfel să slăbească strânsoarea cuţitului.

CIPRIAN

Suntem cuminţi acum, da? Cuminţi...

Elena a trecut de la furie la neputinţă şi corpul ei este zguduit de hohote de plâns. Continuă să-i adreseze injuria pe care pare că a rămas blocată. Vocea i se aude din ce în ce mai slab.

ELENA

Animalule... animalule...

Cuţitul cade pe jos cu un sunet sec. Ciprian îl agaţă cu piciorul. Îl apropie de el, se apleacă şi-l ia în mână. Îl aruncă în dormitor prin uşa deschisă. Elena se scurge de-a lungul peretelui. Se aşază în şezut şi-şi strânge genunchii la piept. Îşi pune capul pe genunchi şi continuă să plângă înfundat. Ciprian stă aplecat în faţa ei.

CIPRIAN
(timid)

Uite... eu...

Ciprian nu pare hotărât să continue. Arată de parcă oricum nu ştie ce să spună. Se ridică în picioare şi iese din toaletă. Se vede prin uşa rămasă deschisă cum se îmbracă repede. Îşi trage pe el o pereche de jeanşi şi hanoracul lui Andrei. Intră în bucătărie şi apare ţinând scrisoare Mariei în mână. O îndeasă în buzunarul de la spate al pantalonilor. Priveşte spre toaletă. Prin uşa deschisă se vede capul Elenei aşezat pe genunchi. Deschide uşa de la intrare şi iese afară.

EDITURA LITERNET, 2008

EXT.TROTUAR/CABINĂ TELEFONICĂ-ZI

Pe trotuar trec oameni în ambele direcţii. În cabina telefonică Ciprian formează un număr de telefon. Se aude apelul telefonului şi o voce feminină care răspunde imediat.

MARIA (VOICE OFF)

Da?

CIPRIAN
(nervos)

Tu eşti chiar proastă?! Internetu' îţi spune ceva? Ce dracu'? Ce-ţi veni să-mi trimiţi o scrisoare, pe bune acum?

MARIA (VOICE OFF)
(voce tremurătoare)

Mi s-a părut...

CIPRIAN
(urlând)

Ce?! Vorbeşte mai tare!

MARIA (VOICE OFF)
(urlând)

Romantic! Mi s-a părut romantic!

Ciprian izbeşte telefonul şi iese din cabina telefonică. Loveşte cu piciorul în zăpada aşternută pe jos. Exclamă ca pentru sine ridicându-şi braţele în lături.

CIPRIAN

Jesus!

Intră înapoi în cabina telefonică. Ridică receptorul şi formează un număr. Se aude apelul telefonic de trei ori după care se aude vocea unui băiat răspunzând.

CHARLIE (VOICE OFF)

Da?

CIPRIAN

Alo? Charlie? Ciprian la telefon.

CHARLIE (VOICE OFF)

Salut băiatule!

CIPRIAN

Salut! Salut! Auzi, putem să ne întâlnim, sunt într-un mare căcat.

CHARLIE (VOICE OFF)

Eu mă duceam să mănânc acum...

CIPRIAN

Unde? Vin şi eu.

CHARLIE (VOICE OFF)

La cantina de pe Babeş.

CIPRIAN

OK, ajung şi eu imediat.

Ciprian închide telefonul şi iese din cabina telefonică. Se duce în staţia de troleu şi-şi aprinde o ţigară. În jurul lui sunt câţiva oameni care au aceeaşi preocupare, aşteptarea troleului. Troleul vine din partea stângă şi se opreşte în staţie. Ciprian aruncă ţigara de-abia începută şi urcă scările troleului.

INT.CANTINĂ-ZI

Cantina este o sală lungă în care mesele sunt aranjate pe două rânduri, fiecare masă având în jurul ei patru scaune. Mesele sunt acoperite cu feţe de masă cu model în pătrăţele albe şi roşii. Pe o latură a cantinei este ghişeul în spatele căruia sunt aşezate în vase de metal diferite feluri de mâncare. O gestionară între două vârste stă sprijinită într-un cot. Este aceeaşi femeie lângă care s-a aşezat Andrei în troleu. Figura ei transmite o plictiseală cruntă. Charlie, un băiat de aproximativ douăzeci şi cinci de ani, îmbrăcat în geacă de iarnă şi pantaloni de trening se îndreaptă spre ghişeu. Are în general o atitudine de luare la mişto a celor din jur. Aruncă o privire spre felurile de mâncare expuse în vitrină, după care se adresează gestionarei.

CHARLIE

O ciorbă de văcuţă şi la felul doi...

EDITURA LITERNET, 2008

Îşi duce mâna spre faţă şi-şi mângâie ciocul. Pare nehotărât. Gestionara îi întrerupe meditaţia cu un ton plictisit.

GESTIONARA

Aveţi carnetu' de student?

Charlie îşi ridică privirea spre gestionară.

CHARLIE

Poftim?

GESTIONARA

Carnetu' de student, altfel nu vă servim.

Charlie are o figură nedumerită.

CHARLIE
(mirat)

De când e regulamentu' ăsta?

GESTIONARA
(sictirită)

Uite de ieri. N-ai carnetu', nu mănânci.

Charlie adoptă o mină surprinsă şi exclamă.

CHARLIE

Măi mânca-ţ-aş!

Gestionara exclamă la rândul ei pe un ton satisfăcut.

GESTIONARA

Aia e! Mânca-mi-ai!

Charlie îi arată degetul mijlociu şi se întoarce. Îi vorbeşte pe un ton iritat.

CHARLIE

Oricum era o mâncare de căcat!

Iese afară din cantină izbind uşa după el.

EXT.CANTINĂ/TROTUAR-ZI

Charlie se aude strigat din partea stângă.

CIPRIAN (VOICE OFF)

Charlie!

Se întoarce şi-l vede pe Ciprian făcându-i semn cu mâna să-l aştepte. În timp ce acesta se apropie, Charlie este ocolit de două fete cu minijupă.

CHARLIE
(comentează)

Pe vremea asta dragă...

Se adresează lui Ciprian care a ajuns lângă el.

CHARLIE
(exclamă)

Să nu te recunosc!

Ciprian se uită la propria persoană şi ridică braţele în lături a mirare. Charlie face un gest evaziv cu mâna.

CHARLIE

Hainele astea, vreau să spun... Credeam că eşti ăla micu'...

CIPRIAN
(debusolat)

Nu, eu sunt...

CHARLIE
(ironic)

So I see...

CIPRIAN
(debusolat)

Poftim?

CHARLIE

Nimic, lasă.

Se întoarce şi se îndepărtează pe trotuar, urmat de Ciprian.

CHARLIE

Şi zi, unde arde?

INT.LABORATOR/ANTOMIE-ZI

Laboratorul este o încăpere înaltă cu multe rafturi pe două laturi de perete. Pe rafturi sunt aşezate în ordine vase cu tot felul de organe omeneşti. Pe un perete este o tablă, iar pe celălalt perete sunt două ferestre mari. În dreptul tablei este o masă şi două scaune. Lumina de afară este filtrată de transparente. Se deschide uşa şi intră Charlie urmat de Ciprian.

CHARLIE

Aşa că te-a dat afară...

CIPRIAN

Nu, da' am plecat eu, mă înţelegi, nu puteam să rămân.

Charlie îşi lasă haina în cuier şi ia de alături un halat alb cu care se îmbracă. Aprinde lumina de la un întrerupător de pe perete. Laboratorul se luminează albicios de la trei neoane dispuse la distanţă egală între ele, pe tavan. Se duce la un dulap şi deschide un sertar de unde scoate o pereche de mănuşi medicinale pe care şi le trage pe mâini. Ciprian se aşază pe unul dintre scaune.

CHARLIE

Mi se pare normal...

CIPRIAN

Şi acum n-am unde să stau...

CHARLIE

Te-ai gândit că poţi să mă încerci...

CIPRIAN

Dacă se poate...

Charlie se îndreaptă spre rafturile cu organe omeneşti. Se opreşte un timp scurt în faţa fiecărui vas, studiindu-l atent. Pare să ia o hotărâre extrem de importantă. Se opreşte în faţa unui vas în care se vede un ficat atacat de ciroză. Ia vasul şi-l aşază pe masă.

CHARLIE

Ţine şi tu vasul.

Ciprian se apleacă peste masă şi apucă vasul cu ambele mâini.

CIPRIAN

Aşa?

Charlie ridică privirea spre Ciprian şi comentează caustic.

CHARLIE

Perfect!

Charlie deschide vasul. Ciprian strâmbă din nas îngreţoşat.

CIPRIAN
(exclamă)

Doamne cum pute!

CHARLIE

Nu-i aşa?

CIPRIAN

Ce dracu' vrei să faci cu asta?

Charlie bagă mâinile în vas şi scoate ficatul din formol. Îl pune pe masă şi priveşte în jur. Se îndreaptă spre dulapul de unde a luat mănuşile.

CHARLIE

Poţi să laşi borcanul acum...

Ciprian dă brusc drumul vasului. Se şterge cu mâinile de pantaloni şi se îndepărtează de masă. Priveşte dezgustat spre bucata de ficat.

CIPRIAN

Doamne cum arată!

Charlie scoate o pungă maro dintr-un sertar. Vorbeşte ca pentru sine.

CHARLIE
(mormăind)

Asta ar trebui să fie bună...

Se adresează lui Ciprian, făcând-o pe cunoscătorul.

CHARLIE
(ton afectat)

Aşa arată tot ce avem înăuntru. Ce zici de asta?

Ciprian clatină din cap dezgustat.

CIPRIAN

Ce să zic? E dezgustător.

Charlie se îndreaptă spre masă şi ia bucata de ficat. O bagă în pungă şi se întoarce cu faţa spre Ciprian. Pe figură are întipărit un zâmbet maliţios. Vorbeşte hotărât.

CHARLIE

Dacă-mi speli vasele...

CIPRIAN

Poftim?

CHARLIE

Poţi să stai dacă-mi speli vasele.

CIPRIAN

Mulţumesc omule, m-ai salvat.

EXT.TROTUAR/CANTINĂ-ZI

Charlie şi Ciprian se apropie de uşa cantinei. Charlie vorbeşte indiferent.

CHARLIE

Una din situaţiile care mă enervează cel mai mult e cea de apartenenţă. Azi n-am putut să mănânc pentru că nu sunt student.

INT.CANTINĂ-ZI

Prin ferestrele cantinei se văd Charlie şi Ciprian apropiindu-se de uşa acesteia. Ajung în dreptul ei. Charlie deschide uşa şi aruncă punga maro înăuntru. Uşa se închide în urma lor cu un zgomot sec. Prin ferestrele cantinei se văd cei doi îndepărtându-se fără nici o grabă. Gestionara se apropie curioasă de pungă. Se apleacă şi o ia în mâini. O desface şi o scapă imediat jos. Se retrage speriată cu mâinile la piept până ce se opreşte cu fundul într-o masă.

EXT.TROTUAR-ZI

Cei doi merg fumând. Se îndepărtează de cantină. Charlie continuă să vorbească.

EDITURA LITERNET, 2008

CHARLIE

Aşa e şi cu încurcătura asta a ta, tot o situaţie enervantă de apartenenţă. Ai tot dreptul să fuţi pe altcineva cât timp îţi place. În fond, nu aparţinem nimănui decât propriei persoane.

Charlie şi Ciprian se opresc la un semafor într-o intersecţie.

CIPRIAN

Asta cam aşa e!

CHARLIE

(ironic)

Nici nu mă gândeam c-ar fi altfel. Asta-i părerea mea, un pic de individualism nu strică. Crede-mă! Cea mai tare senzaţie e să decizi singur pentru tine.

INT.SALĂ DE CURS-ZI

Sala este încăpătoare, mobilată cu mese lungi la care încap cam zece studenţi. Unele rânduri sunt aproape pline. În spatele sălii, Andrei stă singur pe rând. Stă cu capul pe masă. Cu o mână se joacă cu părul lung al fetei din faţă fără ca aceasta să simtă ceva. Îşi trece degetele printre firele lungi, îl mângâie. Pe fundal se aude vocea profesorului care stă în faţa sălii aşezat la catedră. Deasupra lui este un ceas de perete care arată ora 12:45.

PROFESORUL

Sclavul a alergat fără oprire timp de trei zile până ce a ajuns în Atena. A adus vestea victoriei şi şi-a dat duhul. El este considerat primul jurnalist din lume.

Telefonul fetei din faţă scoate un zumzet făcând-o să tresare. Andrei îşi retrage mâna brusc. Fata ia telefonul şi se întoarce cu faţa spre el pentru a răspunde.

FATA

Dormi?

Andrei se lasă pe spate şi o priveşte în ochi. Îi arată degetul mijlociu şi fata îi răspunde cu acelaşi gest, apoi răspunde la telefon. Andrei se ridică şi se îndreaptă spre uşa sălii.

FATA

(şoptind)

Nu pot să vorbesc acum... Da, sunt la cursuri... Vorbim mai târziu... Te pup.

PROFESORUL

Asemeni sclavului, şi voi...

Andrei iese din sală fără să mai audă sfârşitul frazei.

EXT.SALĂ/INT.CULOAR-ZI

Andrei închide uşa clasei. Priveşte în dreapta şi în stânga. Se îndreaptă în partea stângă spre o fereastră. Lângă fereastră vede o fată care îşi încălzeşte mâinile la un calorifer. Fata priveşte afară pe geamul ferestrei. Andrei se apropie şi se opreşte lângă ea. Îşi întinde mâinile şi le aşază pe rulmenţii caloriferului. Şi le retrage rapid ca şi cum s-ar fi fript. Fata îl priveşte, apoi îşi întoarce privirea spre fereastră. Fixează cu privirea un zid neterminat din cărămidă.

FATA

Ştii, ca să-ţi încălzeşti mâinile nu trebuie să le pui chiar pe calorifer.

Andrei o priveşte.

ANDREI
(enervat)

Şi pe tine ce te doare?

Fata ridică din umeri. Andrei priveşte pe geam afară.

FATA

Spuneam şi eu aşa...

Se lasă un moment de tăcere.

ANDREI

Dă-mi o ţigară.

Fata bagă mâna în buzunarul gecii şi scoate un pachet de ţigări pe care i-l întinde. Andrei scoate două ţigări. Pe una o bagă în buzunar la cojocel iar pe cealaltă o aprinde. Întinde pachetul înapoi fetei care îl bagă în buzunarul gecii. Andrei face un gest cu mâna spre zidul de afară, după care o priveşte pe fată.

ANDREI

Ce-i aşa de interesant de văzut acolo?

Fata ridică din umeri.

ANDREI

Ciudato!

Se întoarce şi se îndepărtează. După ce face vreo zece metri se aude răspunsul fetei.

FATA

Fiecare cum poate...

Andrei întoarce capul spre ea fără să se oprească din mers. Vorbeşte ca pentru sine.

ANDREI

Asta cam aşa e...

INT.BUCĂTĂRIE/DAN-ZI

Dan aruncă sticlele de pe masă într-o pungă menajeră. Se întoarce şi ia pe rând scrumierele de pe masă. Le scutură în sacul menajer. Priveşte faţa de muşama de pe masă care arată dezolant. Urme negre de scrum se întind de-a lungul ei. Se duce la chiuvetă şi ia un burete. Freacă muşamaua şi observă că mai mult întinde mizeria. Îşi scutură mâna dezgustat şi lasă buretele să-i cadă pe jos.

DAN

Iah!

Se apleacă să ridice buretele, însă se opreşte brusc. Se îndreaptă de spate şi se duce la fereastră. O deschide larg. Se întoarce şi se îndreaptă spre frigider. Îl deschide şi se retrage imediat dezgustat. Înăuntru se pot vedea mai multe farfurii cu mâncare pe care s-a pus o pânză de mucegai. Izbeşte uşa frigiderului. Se duce la haina agăţată în cuier. Scoate din unul dintre buzunare telefonul mobil. Formează un număr şi apelează.

PITU (VOICE OFF)
(somnoros)

Da?

DAN

Salut Pitu, Dan la telefon.

PITU (VOICE OFF)

Salut omule, ce faci?

DAN

Bă am şi eu o rugăminte. Alo? Auzi?

PITU (VOICE OFF)

Da mă, zi.

DAN

Bă, pot să trec pe la tine? La mine e dezastru şi vreau să mă liniştesc un pic. Ce zici? Pot?

Se lasă un moment de tăcere, după care se aude un hohot de râs.

PITU (VOICE OFF)

Da bă, că doar îmi eşti familie, nu? Hai vino!

DAN

Merci mult, omule, m-ai aranjat.

Închide telefonul şi se îmbracă rapid cu haina lui de iarnă. Iese afară din apartament. Se aude cheia întoarsă în yală. O rafală de vânt izbeşte fereastra uitată deschisă.

INT.BUCĂTĂRIE/PITU-ZI

Dan stă în faţa unei mese şi fumează. Îl priveşte pe Pitu, un băiat scund, negricios la faţă, în vârstă de aproximativ douăzeci şi cinci de ani, îmbrăcat în haine stil hip-hop. Scoate din congelator un crap îngheţat. Îl pune în chiuvetă şi dă drumul la apă să curgă peste el.

PITU

Tocmai am făcut o tranzacţie. Îl ştii pe Karol?

Dan neagă dând din cap.

PITU

De când am fetiţa asta mică nu-mi mai vine să risc. Scap rapid de tot ce primesc. Zi şi tu, se merită să rişti?

Dan ridică din umeri. Pare indiferent în legătură cu afacerile lui Pitu. Pare mai degrabă interesat de familia acestuia.

DAN

Ele unde sunt?

PITU

În dormitor, dorm amândouă.

DAN

Creşte frumos?

EDITURA LITERNET, 2008

PITU

E o scumpă, ai să vezi.

Pitu scoate dintr-un dulăpior o sticlă de votcă.

PITU

Să ne încălzim şi noi un pic ce zici?

Ia două pahare şi le pune pe masă. Toarnă votca pe jumătate în pahare. Ciocnesc.

PITU
(exclamă)

Ruseşte!

Dau paharele peste cap. Pitu se scutură şi se schimonoseşte evidenţiind tăria băuturii. Dan rămâne impasibil. Ia sticla şi-şi mai toarnă un rând. Vrea să-i toarne şi lui Pitu însă acesta îl opreşte.

PITU

Nu, merci, mai am ceva treabă azi. Tu ai rezolvat cu ăla?

Dan dă din cap aprobator.

DAN

O să pleci?

PITU

Da, da' mă întorc repede, nu-i nici o panică. Auzi, faci şi tu peştele ăsta?

Pitu dispare pe uşă fără să aştepte vreun răspuns. Se întoarce ţinând o pereche de bocanci în mână. Se aşază pe un scaun şi se încalţă cu ei. Îl priveşte pe Dan, care pare a fi pe altă lume.

PITU

(îngrijorat)

Bă, eşti OK?

Dan dă din cap aprobator.

DAN

Da, mă...

PITU

Sigur?!

DAN

Da, mă, du-te! Nu-ţi fă griji.

PITU

Mă întorc repede, da? Să fii cuminte.

Dan dă aprobator din cap. Pitu se ridică de pe scaun şi iese afară din bucătărie. Se aude uşa de la intrare închizându-se după el. Dan scoate din buzunar tabachera pe care a luat-o de la Lucian. Scutură pliculeţul cu praf pe masă. Scoate un card din portofel şi face o liniuţă. Scoate din buzunar o bancnotă făcută sul. Prizează linia. Se aude smiorcăitul nasului. Îşi lasă capul pe spate. Închide ochii.

EXT.TROTUAR-ZI

Andrei stă pe trotuar în faţa unui cinematograf şi împarte fluturaşi la oameni. Sare pe loc pentru a se încălzi. Oameni merg grăbindu-se în ambele părţi. Unii iau fluturaşii, alţii nu. Andrei întinde de câteva ori la rând fluturaşii şi este refuzat. Oamenii îl ocolesc, parcă pentru a nu fi atinşi. Situaţia îl enervează. Lasă mâinile să-i atârne pe lângă corp. Priveşte în ambele părţi.

ANDREI
(exclamă)

Băga-mi-aş picioarele!

Se duce spre un coş de gunoi şi aruncă fluturaşii înăuntru. Se îndepărtează de coş şi se îndreaptă spre o intersecţie. Dispare după colţul unei clădiri.

EDITURA LITERNET, 2008

INT.BAR/QUEEN'S-ZI

Andrei deschide uşa barului şi intră înăuntru. Îşi scutură un picior de zăpadă şi priveşte în jur. Barul este amenajat cu şase mese, la fiecare masă găsindu-se patru scaune. Sunt ocupate patru mese, din care una de o singură persoană, un punker care fumează. Pe punker îl cheamă Karol. E îmbrăcat în jeanşi albaştri şi geacă de jeanşi de aceeaşi culoare. Peste geacă poartă o vestă de piele străpunsă pe alocuri de ace de siguranţă. În picioare are cizme de piele trase peste pantaloni. Un lanţ care îi iese din buzunar este prins de o gaică de la pantaloni. Părul îi este tuns după moda punk, cu creastă. Are la picioarele lui un rucsac. Karol îi face semn lui Andrei să vină la masa lui. Acesta se apropie şi se aşază. Întinde mâna peste masă şi-l salută.

ANDREI

Salut Karol!

Karol gesticulează cu mâinile pe tot parcursul conversaţiei, ca şi cum ar ţinti diferite puncte aflate prin aer.

KAROL

Salut Andrei! Merge?

ANDREI

Nu mă plâng. Tu?

Karol se apleacă peste masă ca şi cum ar vrea să-i spună ceva secret.

KAROL

Super! Zi, bei ceva? Ce vrei?

ANDREI

Ia-mi o bere... Sărbătoreşti ceva?

Karol se lasă pe spate, după care se ridică în picioare. Face exerciţii ca şi cum şi-ar îndrepta spatele.

KAROL

Nu. Da' suntem tovarăşi, nu? Tu ai fost tovarăş cu mine, sunt şi eu cu tine, nu? Corect?

Andrei se scarpină pe cap. Se aşază mai bine la masă. Ia o ţigară din pachetul lui Karol şi şi-o aprinde. Expiră fumul înainte de a răspunde.

ANDREI

Corect!

Karol se îndreaptă spre bar unde dă comanda pentru băuturi. În bar intră Orshi, o fată slabă îmbrăcată în pantaloni negri şi geacă de iarnă neagră. Are un fular lung, albastru, care îi înconjoară gâtul de câteva ori. Se apropie din spate de masa la care stă Andrei. Îi trece mâna prin păr şi se aşază în dreapta lui. Are părul tuns cu breton.

ORSHI

Bună, Andrei.

ANDREI

Ce faci dragă? Nu te-am văzut secole!

ORSHI

Am ieşit mai rar.

ANDREI

Înseamnă că sunt un norocos, nu?

ORSHI

Dacă vrei... L-ai văzut pe Karol?

Andrei îşi îndreaptă mâna spre bar. Orshi priveşte şi-l vede pe Karol care ia sticlele de bere şi se întoarce la masă. Karol o vede pe Orshi şi zâmbeşte. Lasă berile pe masă şi o sărută oarecum pasional. Cu o mână îi ţine părul strâns şi pare că aproape îi striveşte buzele cu ale lui.

KAROL

Ce bei?

ORSHI

Un coniac, te rog.

Karol se întoarce şi se îndreaptă spre bar. Orshi ia o ţigară şi se apleacă spre Andrei să i-o aprindă. Acesta se conformează imediat. Orshi trage un fum lung apoi îl expiră în faţa lui Andrei.

EDITURA LITERNET, 2008

ANDREI

So, te-ai cuplat cu creastă?

Orshi izbucneşte în râs.

ORSHI

Ei... poate asta-i impresia lui însă nu-i chiar aşa.

Karol se întoarce şi aşază ceremonios paharul cu coniac în faţa fetei, după care face o reverenţă.

KAROL
(pe un ton afectat)

Domnişoara este servită.

Orshi îi mulţumeşte pe acelaşi ton, în timp ce Andrei se strâmbă, ca şi cum tot acest schimb de replici îi face greaţă.

ORSHI

Vă mulţumesc domnule, sunteţi foarte gentil.

Karol se aşază la masă şi ciocneşte berea cu Andrei, după care încep amândoi să bea. Karol lasă berea jos şi i se adresează lui Orshi.

KAROL

Mi-a mers perfect azi. Pitu s-a ţinut de cuvânt şi mi-a adus cât i-am cerut.

Karol îi arată cu mâna rucsacul de la picioarele lui.

KAROL

Uite!

Orshi ia o poziţie mai comodă la masă. Îşi întinde picioarele sub masă şi dă peste picioarele lui Andrei. Începe să-şi mişte piciorul stâng în susul şi în josul piciorului lui drept, în timp ce-l priveşte interesată pe Karol. La început Andrei tresare, apoi intră şi el în joc. Zâmbeşte maliţios.

ORSHI

Da? Perfect.

KAROL

Trebuie să apară şi el imediat. Mi-a promis ceva delicatesă. Uite-l!

În bar intră Pitu. Andrei se întoarce şi vede un tip scund îmbrăcat cu haine largi, stil hip-hop. Are faţa negricioasă. Poartă o căciulă imensă pe cap. Se îndreaptă spre masa lor şi dă noroc cu băieţii, iar pe Orshi pare că nici măcar nu o observă.

KAROL

Stai jos. Bei ceva.

EDITURA LITERNET, 2008

PITU

N-am timp frate, mă laşi? Hai să rezolvăm treaba. Trebuie să plec şi eu, mă aşteaptă copilaşii. Am un invitat. Zi şi tu? Unde-o facem? Hai spune, doar nu întindem liniile în văzul lumii. Ei? Zi şi tu?

KAROL

Ai adus?

PITU

Băi frate-miu, da' nu sunt eu om de cuvânt, zi şi tu, când i-ai cerut lu' Pitu, n-a venit Pitu să te servească? Zi şi tu.

KAROL

OK, OK, hai jos, suntem mai feriţi.

PITU

Păi, hai, ce-o mai frecăm atât.

Karol se ridică de la masă. Se apleacă spre Orshi şi o sărută, la fel ca mai devreme, lăsând impresia că-i zdrobeşte buzele.

KAROL

Mă întorc imediat pisi...

PITU

Hai mă, hai...

Karol şi Pitu se îndreaptă spre uşa de la toaletă. Andrei îşi bagă mâinile sub masă şi începe să maseze piciorul lui Orshi. O priveşte în ochi şi-i zâmbeşte.

ANDREI

Cum de nu mi-ai cântat niciodată până acum?

ORSHI

Păi, nu prea am avut ocazia, nu?

ANDREI

Şi când vom avea ocazia?

Orshi se apleacă peste masă până ce ajunge în dreptul feţei lui Andrei. Zâmbeşte şi răspunde.

ORSHI

Chiar acum! Mergem?

Andrei ridică mâinile în aer semn că este oricând pregătit.

ANDREI

Nimic împotrivă.

Se ridică amândoi cu gesturi bruşte. Andrei ia ţigările lui Karol de pe masă şi le bagă în buzunarul cojocelului. Orshi ia rucsacul lui Karol şi-l pune cu mişcări rapizi în spate. Îl ia de mână pe Andrei şi ies amândoi afară din bar.

CUT TO

Karol şi Pitu ies de la toaletă şi se îndreaptă spre masă. Se aşază faţă în faţă. Nici unul dintre ei nu pare să observe lipsa celor doi. Pitu începe să se hlizească şi îl molipseşte şi pe Karol. Râd amândoi isteric atrăgând atenţia celor din jur. Pitu loveşte cu pumnul în masă şi îşi balansează corpul în faţă şi în spate. Karol se lasă pe spate şi cade jos. Amândoi continuă să râdă.

INT.DORMITOR/ELENA-SEARA

Elena se îndreaptă spre întrerupător şi aprinde lumina. Becul luminează puternic încăperea. Elena se întoarce cu spatele la perete şi se reazemă de el. Are faţa distrusă de plâns, ochii îi sunt înroşiţi şi umflaţi. Îşi ţine mâinile la spate. Întreaga ei atitudine denotă o pierdere a propriei siguranţe şi a stimei de sine. Priveşte camera, focalizând fiecare lucru pe care îi cade privirea. Patul cu cearceafurile boţite pare că încă poartă actul sexual consumat recent. Biroul de sub fereastră este plin cu hârtii şi cărţi. Într-un colţ al biroului este un CD-player şi două boxe micuţe. Salteaua pe care doarme Andrei e plină de haine. Evită să se privească în oglindă şi se îndreaptă spre birou. Apasă butonul play al CD-playerului. Se aude Dresden Dolls cu piesa „Good Day". Se îndreaptă spre dulapul cu haine. Îl deschide şi se uită înăuntru. Pe umeraşe sunt aranjate frumos mai multe rochii şi diferite bluze. Se dă un pas în spate pentru a vizualiza mai bine. Scoate toate umeraşele cu fuste şi rochii. Scoate toate bluzele. Le aşază pe toate pe pat. Se îndreaptă spre un raft superior al dulapului. Ia de pe el mai multe cutii cu ciorapi. Lasă uşile dulapului deschise şi se întoarce. Aruncă ciorapii pe pat peste grămada de haine. Se duce la birou şi dă grămada de hârtii şi cărţi jos. Se duce şi ia oglinda şi o aşază pe birou. O reazemă de geamul ferestrei. Îşi dă jos cămaşa de noapte şi se priveşte în oglindă. Îşi atinge sânii cu mâinile. Îi saltă uşor în sus. Se duce la pat şi caută printre rochii. Alege una de culoare verde. Se duce la oglindă şi o ridică în dreptul umerilor. Scoate rochia de pe umeraş şi o aşază pe birou. Se duce la pat şi caută printre cutiile cu ciorapi. Deschide una dintre ele

EDITURA LITERNET, 2008

şi extrage o pereche de ciorapi de culoare neagră. Modelul ciorapilor este genul plasă, cu găuri multe şi mici care dau ţesăturii o imagine romboidală. Ia o pereche de chiloţi şi şi-i trage pe ea. Îşi trage ciorapii, cu grijă, pe fiecare picior. Se duce la birou şi ia rochia. Şi-o trage peste cap şi se priveşte în oglindă. Se dă câţiva paşi în spate pentru a se vedea în întregime în oglindă. Îşi pune braţele în şolduri. Zâmbeşte. Pe fundal se aude refrenul piesei: „I'd rather be a bitch to an ordinary broken heart."

EXT.BAR/QUEEN'S-SEARA

Mihai trece prin faţa barului Queen's. Pe trotuar, în faţa intrării este trasă o dubiţă a poliţiei. Se deschide uşa barului şi Mihai vede cum Karol şi Pitu sunt împinşi spre dubiţă de către patru jandarmi. Aceştia sunt însoţiţi de un locotenent. Mihai se opreşte şi priveşte scena curios. Cei doi sunt băgaţi în dubiţă. Încearcă să opună rezistenţă însă aceasta le este înfrântă.

KAROL
(urlând)

Ia bă mâna de pe mine!

PITU
(urlând)

Ce-am făcut dom'le?! Ce-am făcut?!

LOCOTENENTUL

Hai, ciocu' mic!

EDITURA LITERNET, 2008

Superiorul se adresează lui Mihai care continuă să privească întreaga scenă. Pare a fi singurul interesat de ce se întâmplă. Ceilalţi oameni care mai sunt prin zonă, trec pur şi simplu mai departe fără a băga prea mult în seamă ce se întâmplă.

LOCOTENENTUL
(agresiv)

Şi tu? Ce te chiorăşti aşa? Îi cunoşti?

Mihai dă din cap negând.

MIHAI

Nu.

LOCOTENENTUL

Atunci cară-te! Hai, dispari!

Mihai ocoleşte dubiţa şi se îndepărtează de aceasta. În curând, se aude sirena acesteia. Dubiţa îl depăşeşte. Maşina are girofarurile aprinse.

INT.BAR/PUB-SEARA

Barul este plin cu tineri. Din boxe se aude „I'll be gone" piesa lui Tom Waits. Un fum gros acoperă mesele şi oamenii, care, mai toţi sunt prinşi în conversaţii aprinse. Răzleţ, sunt mese la care stau doar cupluri. Majoritatea cuplurilor se sărută. O chelneriţă grăbită ia scrumierele pline de pe mese şi le aruncă într-o cutie de carton pe care o ţine într-o mână.

EDITURA LITERNET, 2008

La una din mese stau faţă în faţă Charlie şi Ciprian. Pe masă se află o sticlă de votcă pe jumătate plină şi două pahare goale. Lui Ciprian îi cade uşor capul în piept. Charlie îl priveşte fix. Se apleacă peste masă şi îşi întinde braţul până în dreptul urechii lui Ciprian. Pocneşte din degete căutând să-i atragă atenţia. Ciprian tresare.

CHARLIE

Ce faci, bă? Mă părăseşti?

Ciprian ridică privirea şi sughite. Îşi ţine mâinile împreunate sub masă. Dă din cap a negare şi sughite din nou. Îşi apleacă din nou privirea. Charlie îşi flutură mâna în aer cu un aer saturat.

CHARLIE
(printre sughiţuri)

Asta... ascultam şi... dimineaţă...

Chelneriţa ajunge la masa lor şi se întinde peste Ciprian pentru a lua scrumiera. Acesta ridică privirea spre faţa chelneriţei şi mormăie ceva. Aceasta ia scrumiera, o scutură în cutia de carton după care o aşază la loc pe masă. Se îndreaptă şi-l priveşte pe Ciprian, care continuă să sughită. Îi trage o palmă peste ceafa plecată.

CHELNERIŢA NR.1
(pe un ton sictirit)

Curvă-i mă-ta boule!

Charlie izbucneşte în râs şi aplaudă.

EDITURA LITERNET, 2008

CHARLIE
(entuziasmat)

Bravo!

Chelneriţa se îndreaptă spre o altă masă la care îşi reia rutina abandonată pentru moment. Ciprian o urmăreşte cu privirea şi ridică din umeri. Charlie se ridică de pe banchetă şi înconjoară masa apropiindu-se de Ciprian. Se apleacă peste el aşezându-şi palma stângă pe spatele acestuia.

CHARLIE

Iau ceva de mâncare, da?

Îl bate pe umăr cu palma şi se îndreaptă de spate. Se îndepărtează de masă urmărit de privirea lui Ciprian. Charlie dispare după colţul unui perete. Ciprian o priveşte pe chelneriţa care trece de la o masă la alta, aruncând scrumierele pline. Muzica se întrerupe. Zgomotul de fond este format de zumzetul vocilor celor din jur şi clinchetul paharelor. Chelneriţa se întoarce cu faţa spre partea barului în care se află Ciprian. Îi arată degetul.

CUT TO

INT.BUCĂTĂRIE/PUB-NOAPTE

Bucătăria este o cameră cu pereţii vopsiţi în alb, mobilată în mijloc cu o masă lungă de metal, la care un ajutor de bucătar taie mărunt diferite legume: ceapă, ardei, roşii. Lângă el, alt ajutor de bucătar, care este Mihai, taie felii mezeluri. În spatele lor se văd două cuptoare imense. La o altă masă aflată sub un gemuleţ, bucătarul aranjează pe nişte platouri de metal aluatul pentru pizza. Ia un platou şi se îndreaptă către masă. Ia din dreptul fiecăruia cu mâna diferite cantităţi din

EDITURA LITERNET, 2008

mezelurile şi legumele tăiate. Le aruncă cu o mişcare din încheietura mâinii peste blatul de pizza. Înconjoară masa şi se îndreaptă către un dulap de bucătărie cu uşile deschise. Scoate din interiorul dulapului o conservă cu ciuperci desfăcută. Toarnă conţinutul într-o oarecare ordine peste celelalte componente. Dintr-o caserolă ia caşcaval ras şi presară Deasupra blatului. Deschide un cuptor aflat în stânga dulapului şi bagă platoul înăuntru. Închide uşa cuptorului şi se îndreaptă spre masa cu platouri de metal pentru a repeta operaţiunea. Ajunge lângă masă, când se deschide gemuleţul. Bagă capul în dreptul gemuleţului şi o vede pe chelneriţă. În spatele ei, Charlie se înalţă pe vârfuri, parcă pentru a vedea în interiorul bucătăriei.

INT.PUB-NOAPTE

Charlie stă la tejgheaua barului şi dă comanda unei alte chelneriţe cu aer obosit.

CHARLIE

Tartine! Un platou!

Chelneriţa deschide un gemuleţ în spatele ei şi transmite comanda mai departe unui bucătar. Capul bucătarului apare pentru un moment în cadrul gemuleţului.

EDITURA LITERNET, 2008

INT.BUCĂTĂRIE/PUB-NOAPTE

CHELNERIŢA NR.2

Tartine! Un platou!

Bucătarul dă din cap afirmativ. Chelneriţa închide gemuleţul. Bucătarul ia o pâine de pe o etajeră. O taie felii şi le aşază pe un platou de carton. Ia un borcan plin cu untură, pe care îl desface. Ia un cuţit dintr-un sertar şi scoate untura pe care o întinde pe feliile de pâine. Deodată, untura alunecă de pe lama cuţitului şi cade pe jos. Mihai lasă cuţitul pe masă şi-şi şterge mâinile de şortul legat în jurul mijlocului. Se întoarce cu faţa spre bucătar Şi vede cum bucătarul se apleacă să ia untura căzută pe jos cu ajutorul cuţitului. După care, continuă să ungă feliile de pâine, impasibil.

MIHAI

Şefu', iau şi eu pauză de-o ţigară.

Bucătarul dă din cap afirmativ, după care se duce la masa ajutorilor de bucătari. Mihai îşi aprinde o ţigară şi se dă într-o parte făcând loc bucătarului să treacă. Acesta ia un pumn de ceapă tocată mărunt. Se întoarce la masa lui şi presară ceapa peste feliile de pâine. Ia o pungă cu boia de ardei şi presară peste tartine.

CUT TO

EDITURA LITERNET, 2008

INT.PUB-NOAPTE

Se aude zgomotul făcut de o farfurie trântită pe masă. Ciprian deschide ochii şi-l vede pe Charlie aşezându-se la masă. În faţa lui se află o farfurie cu felii de pâine unse cu untură. Peste untură sunt aşezate rondele de ceapă peste care este presărată boia de ardei şi sare. Ciprian întinde mâna şi ia o tartină din care muşcă lacom sub privirea sarcastică a lui Charlie. Acesta îşi aprinde o ţigară din care trage cu sete. Expiră fumul în sus urmărindu-i traseul. Aude un zgomot ca un horcăit. Îl priveşte pe Ciprian care vomită în stânga lui ţinând în mână o tartină pe jumătate consumată.

CHARLIE
(iritat)

Nu! Nu din nou!

Charlie se ridică de pe banchetă şi înconjoară masa.

CHARLIE

Parcă ai stomac de catifea nu alta!

Ajunge în spatele lui Ciprian şi-şi bagă mâinile la subraţele acestuia. Îl ridică în sus trăgându-l spre el. Dinspre intrarea Pubului se apropie bodyguardul cu braţele deschise, transmiţând o atitudine de genul „suntem porci sau suntem oameni, ei?“. E acelaşi bodyguard din secvenţa nr.1.

CHARLIE

E în regulă, îl iau eu...

EDITURA LITERNET, 2008

BODYGUARDUL

Şi asta ar trebui să mă calmeze sau ce?!

CHARLIE

E OK... e OK...

Bodyguardul trece în spatele lor şi-i împinge spre ieşire.

CHARLIE

Stai bre mai uşor...

BODYGUARDUL
(iritat)

Vezi poate-ţi fut una!

Îi împinge din nou.

EXT.TROTUAR/MAŞINĂ-NOAPTE

Trotuarele sunt luminate de felinare cu o lumină gălbuie. Într-o intersecţie sunt mai multe taxiuri care staţionează. De primul dintre ele se apropie cu paşi hotărâţi Elena. Din sens opus, spre acelaşi taxi se îndreaptă Mihai. Ajung cam în acelaşi moment. Mihai îi oferă galant taxiul. Elena deschide portiera din spate şi intră. Înainte de a trage portiera după ea îi zâmbeşte lui Mihai. Prin parbrizul maşinii se vede cum Elena îi dă comanda taximetristului, un individ între două vârste.

Acesta dă din cap aprobator şi porneşte maşina. Mihai se îndreaptă spre următorul taxi. În urma lui, taxiul în care se află Elena se îndepărtează.

EXT.TAXI/TROTUAR/CLUB

Taxiul opreşte între două maşini luxoase. Înăuntrul maşinii, Elena plăteşte taximetristului după care iese din maşină. Dincolo de taxi se vede o galerie de artă luminată puternic. Înăuntru se văd diferite sculpturi în ipostaze erotice. Taxiul demarează iar Elena se îndreaptă spre un culoar aflat între două clădiri. Culoarul este luminat doar în parte de luminile de la galeria de artă. Pe măsură ce înaintează în culoar, Elena se pierde în întuneric. Urcă treptele unei scări luminată la capătul superior de neonul albastru din interiorul firmei unui club. Clubul se numeşte INSOMNIA. Intrarea în club se face printr-o uşă mare de lemn vopsită în roşu. Deasupra uşii se află o cameră video fixată asupra persoanei care vrea să intre. Elena apasă cu degetul pe butonul soneriei. Se aude un bâzâit prelungit urmat de un clic scurt. Uşa se deschide. Elena o împinge şi intră. Se aude muzică, piesa „Tarantula" a lui „Faithless".

INT.INSOMNIA-NOAPTE

Elena înaintează pe un culoar luminat de un neon roşu. Se dezbracă lent de haină trecând printre mai mulţi tineri, fete şi băieţi care se mişcă lent şi conversează. Tinerii au pahare cu cocteiluri. Unii fumează. În stânga este o cameră mică, garderoba. Elena întinde haina către o tânără. Pe braţ îi atârnă o poşetă mică, neagră. Aceasta se apleacă spre Elena şi urlă pentru a se face auzită.

TÂNĂRA

Ai lucruri de valoare?!

Elena se retrage un pic şi o priveşte pe tânără. Dă din cap că nu a înţeles întrebarea. Ridică mâinile în sus ca să sublinieze mai bine şi îşi înclină capul într-o parte. Tânăra îi face semn cu mâna să se apropie. Elena se apleacă spre ea.

TÂNĂRA

Ai lucruri de valoare?!

Elena face semn din cap că nu.

ELENA

Nu!

Tânăra ia haina şi o aşază pe un umeraş. Elena priveşte prin jur ca şi cum ar cântări situaţia. Îşi mişcă uşor capul în ritmul muzicii. Tânăra se îndreaptă spre Elena şi-i întinde un tichet cu un număr. Elena îl ia şi-l bagă în poşetă. Se îndreaptă spre cameră cea mare a clubului, care este şi ring de dans şi bar. În mijlocul ringului se văd tinerii dansând. Pe unul din pereţi sunt puse diferite proiecţii, imagini repetate a unor anumite acţiuni: o masă de oameni pe un stadion formează prin mişcarea lor un porumbel care se destramă imediat. Imaginea se sparge şi se formează din nou. Apare un baschetbalist care sare la coş cu mingea. Izbeşte coşul distrugând panoul de fibră a acestuia. Imaginea se sparge. Este proiectată imaginea a doi câini care se izbesc unul în celălalt. Imaginea se sparge. Elena trece pe lângă marginea ringului privind proiecţiile. Se îndreaptă spre bar. În partea stângă a ringului este un culoar care duce la un separeu cufundat într-o lumină verzuie. Elena se aşază la bar pe un scaun înalt. Îşi aprinde o ţigară şi ridică o mână în aer pentru a chema

EDITURA LITERNET, 2008

barmanul să ia comanda. Barmanul este un tânăr cu păr cârlionţat care poartă un tricou mulat. Acesta se apropie de Elena. Se apleacă peste tejghea iar Elena îi spune comanda la ureche. Barmanul dă din cap că a înţeles şi se îndreaptă spre sticlele aşezate pe rafturi în spatele lui. Se apucă să prepare un cocktail. Din boxe se aude Gorillaz cu „Feel good inc.“. Elena se roteşte pe scaun până ce ajunge cu faţa spre ringul de dans. Clatină uşor din cap în sus şi în jos, de la dreapta la stânga. Barmanul aşază paharul pe tejghea şi o atinge cu mâna pe umăr. Elena se întoarce cu faţa spre el. Zâmbeşte şi ia paharul lung din care iese un pai de băut. Scoate paiul şi-l aşază pe tejghea. Zâmbeşte din nou chelnerului. Se întoarce cu faţa spre ring. Bea încet din pahar.

CUT TO

Elena dansează în mijlocul ringului alături de un tânăr, care pare genul „de bani gata“. E îmbrăcat asemănător tuturor celorlalţi băieţi din club, într-o cămaşă albă, aproape mulată şi pantaloni din stofă deschişi la culoare. Dansează senzual unul pe lângă celălalt fără să se atingă. Din boxe se aude Sean Paul cu „Shake that thing“. Tânărul se apleacă spre ea şi-i vorbeşte la ureche. Ea îşi ridică privirea spre el şi zâmbeşte. Dă din cap aprobator. Tânărul se îndreaptă spre bar ocolind cu grijă cuplurile care dansează.

CUT TO

Elena şi tânărul sunt în separeul luminat verzui. Stau întinşi pe o canapea neagră şi se sărută. Pe măsuţa din faţa lor sunt două pahare cu cocteiluri.

EDITURA LITERNET, 2008

EXT.ORAŞ-SEARA

Andrei şi Orshi se îndepărtează în grabă de bar. Se ţin de mână. Andrei se uită din când în când în urmă. Ajung în capătul trotuarului şi fac dreapta spre Eroilor. În dreapta lor este o librărie cu geamuri mari. În spatele geamurilor cărţile cu coperţi strălucitoare sunt aşezate frumos pe rafturi. Trotuarul este plin de studenţi care împart fluturaşi şi florărese care-şi strâng florile. Se aprind becurile de noapte. În stânga lor, Catedrala Catolică, piaţa Matei Corvin pare luminată de mii de beculeţe. Pe bănci stau studenţi adunaţi în grupuri. Andrei şi Orshi traversează strada şi se îndreaptă spre Catedrala, pe care o ocolesc. Înaintează singuri pe străduţele întunecate şi înguste din spatele acesteia. Deodată, sunt luminaţi din spate de farurile unei maşini care vine din spate. Şoferul îi claxonează ca să facă loc. Amândoi se lipesc de peretele unei case. Maşina trece, după care se pornesc în urma ei.

ORSHI

Să nu ne oprim.

ANDREI

Bine. Da' unde mergem?

ORSHI

Mergem la mine. Nu ziceai că vrei să-ţi cânt?

ANDREI

Ba da, ba da. Unde stai?

ORSHI

În spatele Pubului.

ANDREI

Mişto.

Orshi se apleacă şi-şi încheie un şiret care i s-a desfăcut. Andrei scoate din pachet două ţigări pe care le aprinde. Una i-o întinde lui Orshi.

ORSHI

Merci.

Pornesc din nou ţinându-se de mână.

ANDREI

Ce ai în rucsac?

ORSHI

Nişte iarbă. Vezi, de asta-i bun Karol. Mă alimentează numai cu treburi super OK.

ANDREI

N-o să se supere că l-ai lăsat baltă?

ORSHI

Probabil... da' asta contează prea puţin. N-are cum să mă găsească. Habar n-are unde stau. În plus, peste două zile plec la fratele meu în Ungaria.

ANDREI

Şi când te întorci?

EDITURA LITERNET, 2008

ORSHI

Nu ştiu... poate că nu mă mai întorc.

Andrei se opreşte brusc şi-şi desprinde mâna de-a lui Orshi.

ANDREI

Stai un pic... asta înseamnă că rucsacul va deveni problema mea, nu? Şi eu ce fac?

Orshi ridică din umeri nepăsătoare.

ORSHI

Faci ce vrei! Te descurci cumva, te fereşti de el, nu ştiu, îi dai nişte bani.

ANDREI

Bani? De unde dracu'?

Orshi îl priveşte, în timp ce Andrei se învârte în loc. Se în urmă, se întoarce spre ea.

ORSHI

(iritată)

Şi acum, ce faci? Vreau să zic ce faci?Te întorci sau vii cu mine? Oricum ai privi lucrurile, tot vei avea de dat nişte explicaţii.

ANDREI

Futu-i!

ORSHI

You can say that again.

Pornesc şi mai merg vreo zece metri în tăcere. Ocolesc clădirea poştei şi se opresc la un semafor în intersecţia de la Piaţa Mihai Viteazul. Sunt din nou înconjuraţi de o mulţime de oameni. Pe stradă maşinile circulă cu viteză. Zumzetul mulţimii se intersectează cu zgomotul făcut de motoarele maşinilor. Se aud claxoane puternice, scârţâitul frânelor. Statuia lui Mihai Viteazul se observă în partea lor dreaptă iar în spatele ei se vede un bloc imens. Pe marginea de sus a blocului este scris cu litere mari luminate de beculeţe Cinema Patria. Andrei îşi îndreaptă mâna dreaptă spre blocul imens şi o face atent pe Orshi.

ANDREI

Uite! Prin primele mele zile în Cluj, Karol mi-a zis că tot blocul ăla e cinematograf. Faza e că l-am crezut.

ORSHI

Pe bune?

ANDREI

Da.

Orshi izbucneşte în râs.

ORSHI

Cam provincial de felu' tău, ă?

Orshi îşi apropie faţa de Andrei şi-l sărută pe obraz. Acesta o priveşte cu un fel de bucurie pe figură. Izbucneşte şi el în râs. Traversează strada şi ajung pe podul de peste Someş. Apa vuieşte cu furie. Pe malul Someşului se văd tot felul de cupluri plimbându-se.

INT.BUCĂTĂRIE/PITU-NOAPTE

Dan se mişcă de la un perete la celălalt. Îşi târâie picioarele scoţând un zgomot ca un fâşâit. Are capul lăsat pe spate şi mâinile căzute pe lângă corp. Se izbeşte în masă şi se opreşte. Îşi apleacă privirea spre masă. Îşi îndreaptă mâna dreaptă spre paharul cu votcă. Se aude un zgomot ca un pleoscăit dinspre chiuvetă. Dan îşi retrage mâna. Îşi îndreaptă privirea spre chiuvetă de unde se aude din nou pleoscăitul. Ia paharul cu votcă şi-l dă peste cap. Se îndreaptă spre chiuvetă. Merge cu aceiaşi paşi târşâiţi. Pe măsură ce se apropie vede mai bine conţinutul acesteia, peştele care odată dezgheţat pare să-şi fi revenit la viaţă. Pleoscăitul care se aude este făcut de peştele care loveşte cu coada în chiuvetă. Dan ajunge lângă chiuvetă şi contemplă peştele. Zâmbeşte. Îşi aşază palmele pe genunchi aplecându-se spre marginea chiuvetei. Zâmbetul i se transformă într-un rânjet larg. Peştele continuă să lovească chiuveta. Stropi de apă sar pe faţa lui Dan care închide ochii.

EDITURA LITERNET, 2008

INT.DORMITOR/PITU-NOAPTE

Dormitorul este mobilat cu un pat în care stă întinsă o tânără la vreo douăzeci şi cinci de ani care pare că doarme. Este îmbrăcată într-o cămaşă de noapte albă. Tânăra este Monica, nevasta lui Pitu. Lângă pat este un pătuţ mic de copil dinspre care se aud scâncete. Din altă parte a casei se aud zgomote, ca şi cum cineva loveşte diferite lucruri cu un obiect. Zgomotele sunt întrerupte de unele exclamaţii făcute de Dan.

DAN (VOICE OFF)

Na!... Ţine!... Mai vrei?!... Na!...

Monica ridică de pe pernă capul. Îşi sprijină corpul în coate. Se ridică din pat şi se îndreaptă spre pătuţul copilului. Se apleacă şi-l ia în braţe. Începe să-l legene pentru a-l linişti. Îşi îndreaptă privirea spre uşă. Aşează copilul înapoi în pătuţ după care se îndreaptă spre uşă. Ajunge lângă uşă şi-şi lipeşte capul de aceasta. Continuă să se audă aceleaşi zgomote, ca nişte lovituri.

INT.BUCĂTĂRIE-NOAPTE

Dan pune peştele pe masă. Ia un cuţit şi-i fixează vârful pe capul peştelui. Pune cuţitul alături şi priveşte în jurul lui. Se îndreaptă spre un dulap. Deschide mai multe sertare. Dintr-unul scoate un ciocan. Îl cântăreşte în mână şi pare mulţumit de alegere. Se întoarce la masă. Ia cuţitul în mâna stângă şi-i fixează vârful pe capul peştelui. Ridică ciocanul şi loveşte. Lama alunecă într-o parte. Dan cade peste masă dezechilibrându-se. Se îndreaptă de spate şi loveşte la întâmplare de trei ori cu ciocanul în peşte, după care se opreşte brusc. Răsuflă greu. Pare epuizat. Lasă ciocanul să-i alunece din mână.

EDITURA LITERNET, 2008

Priveşte masa plină de sânge. Peştele dă din coadă ca şi cum nu i s-a întâmplat nimic. Enervat, apucă peştele de coadă şi începe să-l izbească de masă. Loveşte de două ori cu furie, după care scapă peştele din mână. Acesta cade pe jos.

DAN
(mormăie)

'tu-ţi morţii mă-tii...

Se apleacă după peşte şi-l apucă de coadă. Se îndreaptă de spate şi începe să izbească peştele de marginea chiuvetei pe care o colorează rapid în roşu.

DAN

Na! Ţine! Ia de aici!

În spatele lui Dan se deschide uşa bucătăriei. Înăuntru intră Monica care duce mâna la gură. Tresare în faţa spectacolului ce i se oferă în faţa ochilor. Figura ei exprimă o uimire totală. Se repede la masă şi apucă cuţitul însângerat de mâner. Se îndreaptă spre Dan. Ajuns în spatele lui îl împinge uşor cu cuţitul în spate după care se retrage câţiva paşi. Dan tresare şi se întoarce. Continuă să ţină peştele în mână. Răsuflă greu. Este plin de sângele peştelui. Monica face un semn cu cuţitul spre el, parcă întrebându-l ce-i cu toată dezordinea aia. Dan se priveşte după care îşi îndreaptă privirea spre Monica. Ridică din umeri.

DAN

Făceam peştele...

Dan se întoarce pe jumătate şi aşază peştele cu ambele mâini în chiuvetă după care revine la poziţia iniţială. Face un pas spre Monica. Aceasta ridică ameninţător cuţitul în aer făcându-l să se oprească. Monica îl priveşte furioasă.

MONICA
(nervoasă)

Ieşi afară din casa mea!

Dan ridică mâinile în aer a împăcare.

DAN
(calm)

E OK, gata...

MONICA
(nervoasă)

Ieşi afară!

DAN
(împăcător)

Monica, uite...

MONICA
(isteric)

Ieşi am spus! Ieşi!

Monica îi face semn cu cuţitul să se îndrepte spre ieşire. Dan renunţă să încerce o eventuală împăcare. Se întoarce şi se îndreaptă spre ieşirea din bucătărie. Intră într-un hol întunecat. Este urmat de Monica. Aceasta continuă să ţină cuţitul îndreptat ameninţător în faţă. În scurt timp se aude uşa de la intrare deschizându-se şi închizându-se. Apare Monica din holul întunecos. Pune cuţitul pe margine chiuvetei. Priveşte deznădăjduită în jur.

INT.CULOAR/EXT.INSOMNIA-NOAPTE

Se deschide uşa clubului. Elena şi tânărul ies afară. Coboară scările cufundându-se în întuneric.

EXT.TROTUAR-NOAPTE

Elena şi tânărul ies din gangul întunecat şi ajung pe trotuar. Cei doi sunt luminaţi slab de reclama galeriei de vis-à-vis. Elena se opreşte un moment şi se întoarce spre tânăr.

ELENA

Unde?

Tânărul scoate un breloc cu chei din buzunar şi apasă pe un buton. Se aude clinchetul vesel de la alarma unei maşini. Tânărul face un semn cu mâna spre un Range Rover aflat pe trotuar.

TÂNĂRUL
(satisfăcut)

Aia e baby!

Tânărul se îndreaptă spre maşină şi o ocoleşte, urmat de Elena. Tânărul deschide portiera din dreapta şoferului şi-i face loc fetei să se urce. Face cu mâna un gest care se vrea a fi o invitaţie. Elena urcă.

INT.MAŞINĂ-NOAPTE

Elena îl urmăreşte cu privirea pe tânăr. Îl vede ocolind maşina şi deschizând portiera din dreptul şoferului. Intră înăuntru şi se întinde spre Elena căutându-i buzele. Cei doi se sărută, apoi se despart. Tânărul porneşte maşina iar Elena scoate din poşetă o ţigară. Se apleacă spre tânăr ţinând ţigara în dreptul gurii.

TÂNĂRUL
(exclamă)

A! Scuze!

Tânărul scoate din buzunar o brichetă şi-i aprinde ţigara. Elena trage un fum adânc, pe care îl expiră satisfăcută.

ELENA

Merci.

TÂNĂRUL

Pentru nimic baby, pentru nimic.

Porneşte maşina şi iese la stradă. În faţa lor se vede impunătoarea catedrală catolică. Tânărul lasă să treacă câteva maşini după care face dreapta. Merg aproximativ douăzeci de metri după care se opresc la un stop. În aşteptarea culorii verde, tânărul o priveşte pe Elena în timp ce o mângâie cu dosul mâinii drepte pe obraz. Ea pare că-şi mulează faţa în funcţie de atingerea lui.

TÂNĂRUL

Eşti foarte frumoasă baby, eşti minunată.

Elena zâmbeşte ironic.

ELENA

E verde.

Tânărul îşi retrage mâna şi-şi îndreaptă atenţia asupra şoselei. Maşina înaintează lin pe strada pustie. Elena priveşte combinaţia mohorâtă de clădiri noi şi clădiri vechi, în timp ce ascultă ce spune tânărul.

TÂNĂRUL

Mergem sus la cetate. Ai mai fost până acum?

Elena tresare.

ELENA

La cetate?

TÂNĂRUL

Da, ai mai fost?

Elena neagă dând din cap.

TÂNĂRUL

O să-ţi placă, ai să vezi. Se vede oraşul ca în palmă. Totul va fi la picioarele tale.

Elena pufneşte în râs. Tânărul o priveşte contrariat. Elena se explică.

ELENA

La picioarele mele?

TÂNĂRUL

Da.

ELENA

Îmi place ideea.

TÂNĂRUL

Ai să vezi, va fi perfect.

EXT.STRADĂ-NOAPTE

Maşina în care sunt cei doi trece în viteză prin intersecţia din piaţa Mihai Viteazul. Trece şi de podul de peste Someş în capătul căruia se ghicesc două siluete care se clatină.

INT.MAŞINĂ-NOAPTE

Elena continuă să privească pe geamul maşinii afară. Privirea îi este atrasă de două siluete aflate în capătul podului de peste Someş. Îl recunoaşte pe Ciprian într-una dintre ele. Tresare şi priveşte rapid în altă parte.

ELENA

Mai e mult?

TÂNĂRUL

Nu, ajungem imediat.

EXT.MAŞINĂ-NOAPTE

Maşina trece de Ciprian şi Charlie şi virează la stânga.

EDITURA LITERNET, 2008

INT.MAŞINĂ-NOAPTE

ELENA

Sunt nerăbdătoare.

EXT.MAŞINĂ-NOAPTE

Maşina se deplasează pe strada din spatele Pubului spre cetăţuie. Pe ambele părţi ale străzii se văd mai multe vile cu curţi luminate. Maşina ajunge la intersecţia celor şapte străzi şi virează stânga.

INT.MAŞINĂ-NOAPTE

Elena priveşte în urmă. Pe măsură ce maşina ia mai multe curbe oraşul pare că se apropie, apoi pare că se îndepărtează. Elena îşi întoarce privirea către tânăr, apoi priveşte în faţă. Îl mai priveşte o dată. Ajung în vârful dealului şi tânărul opreşte maşina. Elena priveşte în faţă şi vede oraşul luminat întins la picioarele ei. Tânărul deschide portiera.

TÂNĂRUL

Hai...

Elena întinde mâna şi-l prinde de braţ, oprindu-l.

ELENA

Nu, stai...

Tânărul închide portiera şi o priveşte nedumerit.

TÂNĂRUL

S-a întâmplat ceva baby?

ELENA

Nu, nimic...

Elena îl trage de braţ spre ea. Se apleacă unul către celălalt şi încep să se sărute. Elena îl descheie la şliţ şi-i scoate sexul afară. El îşi lasă capul pe spate în timp ce ea îl masturbează. El suspină şi geme. Elena îl prinde cu o mână de păr şi-l încalecă. Tânărul îşi trece mâinile pe picioarele ei, urcând cu ele spre coapse. Îi ridică rochia în sus în timp ce ea îşi balansează bazinul pentru a-i uşura mişcările. Îi trage în jos chiloţeii şi o apucă din nou de bazin pentru a o aşeza mai bine. O pătrunde. Elena lasă capul pe spate.

EXT.TROTUAR-NOAPTE

Ciprian şi Charlie stau cu fundul pe bordura trotuarului şi fumează. În spatele lor se vede bordura de piatră a podului de peste Someş. Ciprian este încă beat, deşi pare că şi-a mai revenit. Se clatină încet în faţă şi înapoi. Charlie ridică privirea din piept şi-l priveşte pe Ciprian. Duce ţigara la gură şi şi-o lasă să atârne între buze. Îl atinge uşor cu genunchiul. Ciprian tresare şi ridică privirea spre Charlie. Ridică umerii întrebător.

EDITURA LITERNET, 2008

CIPRIAN

Ce-i?

Charlie îşi scoate ţigara din gură şi o aruncă în faţă.

CHARLIE

Hai să mergem.

Charlie dă să se ridice de jos. Ciprian îl prinde cu mâna de haină şi-l trage înapoi.

CIPRIAN

Mai stai mă...

Charlie se aşază pe vine. Îşi întinde mâna spre faţa lui Ciprian şi-l apucă de bărbie. O întoarce dintr-o parte în alta.

CHARLIE

Pari că ţi-ai mai revenit. Acum, spune-mi, de ce dracu' ar trebui să mai stăm în canceru' ăsta?

Ciprian îi îndepărtează mâna şi-l priveşte în ochi.

CIPRIAN

Vreau să merg acasă.

CHARLIE

Păi, hai!

CIPRIAN

Nu bă, vreau să merg la mine, la mine şi la Elena, şi la ăla micu'.

Charlie se ridică în picioare şi clatină din cap. Are un aer saturat. Ciprian îşi ridică privirea spre el.

CIPRIAN

O iubesc mă, n-am ce face. O iubesc. Fără ea nu cred că mă descurc. O să-mi cer iertare. Poate o să mă ierte, nu ştiu.

Charlie se apleacă spre Ciprian pentru a sublinia mai bine ce vrea să-i spună.

CHARLIE

Dragostea e o ficţiune, termină cu tâmpeniile.

CIPRIAN

Ştii tu...

CHARLIE

Crede-mă, am văzut-o în toate filmele bune.

CIPRIAN

Noi nu suntem într-un film.

Charlie ridică din umeri.

CHARLIE

Faci cum vrei, e treaba ta. Da' data viitoare să nu mai vii la mine cu chestiile astea copilăreşti. Mă uit la tine şi văd eşecul individualismului. Nu eşti decât un tip gata de orice compromis.

Charlie îi întinde mâna. Ciprian i-o apucă şi Charlie îl trage în sus. Ciprian ridică braţele în lături căutând să sublinieze că „nu are alternativă". Se uită în jur şi pleacă spre intersecţia din Piaţa Mihai Viteazul. Charlie îl priveşte îndepărtându-se, după care se deplasează spre balustrada de piatră a podului. Îşi scoate sexul din pantaloni şi începe să se pişe în apă. Îşi întoarce privirea după Ciprian şi strigă.

CHARLIE

Ţine minte! Totul e ficţiune!

Ciprian continuă să meargă fără să mai privească înapoi. Face doar un gest cu mâna, ceva de genul „las-o moartă". În plan îndepărtat, Charlie şi-o scutură şi şi-o bagă în pantaloni. În spatele lui opreşte o maşină a poliţiei. Charlie se întoarce şi vede cum poliţiştii deschid portierele maşinii.

CHARLIE
(exclamă)

Băga-mi-aş!

Charlie ridică braţele în lături.

EXT.CURTE-SEARA

Orshi descuie poarta de fer de la curte şi intră înăuntru, urmată de Andrei. Curtea este luminată slab de un felinar. În dreapta se vede casa cu etaj în care locuieşte Orshi. În stânga, rezemate de un gard de lemn sunt mai multe pietre funerare de diferite mărimi. Dintr-o cuşcă din capătul curţii iese un pitbull care se apropie de ei mârâind.

ORSHI

El e Rosz. Să nu-ţi fie frică. Cât timp eşti cu mine nu-ţi face nimic.

Andrei se fofilează în spatele ei. Se vede pe faţa lui că-i este frică.

ANDREI

E o promisiune?

ORSHI

Dacă-ţi zic...

Orshi se apleacă şi mângâie câinele pe cap.

ORSHI

Aşa Rosz, cuminte băiatul, cuminte.

Se îndreaptă amândoi spre intrarea în casă, urmaţi de Rosz care îl miroase pe Andrei.

ANDREI

Cuminte băiatu', cuminte, bravo Rosz, bravo...

Orshi deschide uşa şi intră înăuntru. Andrei aproape că se repede în interiorul casei.

INT.CASĂ-SEARA

Andrei se întoarce şi priveşte prin geamul uşii la câinele rămas afară. Acesta latră o dată şi se îndepărtează de uşa casei. Orshi urcă scările care duc la etaj. Andrei o urmează. Pereţii casei sunt vopsiţi în alb. La baza scării sunt două plante de interior aşezate în două ghivece mari pline cu pământ. Ajung în capătul scărilor şi intră într-un hol lung luminat de un neon. Pereţii sunt la fel, vopsiţi simplu în alb. În partea stângă se vede o uşă de lemn, vopsită în albastru. Pe partea dreaptă mai sunt încă două uşi, tot de lemn, vopsite simplu în alb. Orshi se îndreaptă spre uşa din partea stângă. O descuie şi intră înăuntru.

INT.APARTAMENT-SEARA

Andrei intră în holul apartamentului. Orshi se întoarce cu faţa spre el şi-şi deschide larg braţele.

ORSHI

Aici e la mine! Îţi place?

ANDREI

Da, e mişto. În rest cine stă?

ORSHI

Unii! Nu-i cunosc.

Se descalţă şi intră în prima cameră, mobilată simplu cu două fotolii şi o măsuţă între ele. Paralel cu fotoliile se află un pian imens. Pe peretele din spatele pianului se vede o bibliotecă plină, în mare parte cu reviste.

ORSHI

Vrei cafea?

Andrei face semn că da. Se aşază pe un fotoliu în timp ce Orshi dispare pe uşă într-o altă cameră. Andrei se ridică şi se duce lângă bibliotecă de unde extrage o revistă la întâmplare. Pare să se simtă stingher. Începe să o răsfoiască distrat.

ORSHI
(tare)

Hai în dormitor la mine! E mai cald aici!

Andrei intră pe uşă în dormitor. Camera are un aer mai călduros decât cealaltă, din cauza luminii roşii dată de trei lămpi de birou, puse la întâmplare prin cameră. Lămpile au în jurul becurilor coifuri de hârtie roşii. Este mobilată cam la fel de sumar: o canapea aşezată chiar sub fereastră. Pe canapea, Orshi a lăsat rucsacul lui Karol. Jaluzelele din fereastră sunt trase cam pe trei sferturi. Lângă un perete se află un dulap cu uşile deschise. Pe peretele din faţa lui se vede o oglindă cu noptieră. De oglindă sunt agăţate şiraguri de mărgele. Pe noptieră sunt întinse în dezordine tot felul de cosmetice,

EDITURA LITERNET, 2008

farduri, creioane, rujuri, creme. În dreptul canapelei este o ieşire care dă într-un hol prin care se ajunge la bucătărie. Andrei o vede pe Orshi cum pune cafea în ibric. Ea îşi întoarce privirea spre el şi zâmbeşte. El îi face un semn de salut cu mâna.

ORSHI

Cum vrei cafeaua?

ANDREI

Mai dulce, te rog.

Andrei se aşază pe canapea şi îşi întinde picioarele. Ia rucsacul şi-l pune pe jos. Îşi bagă mâna în buzunarele pantalonilor. În cadru depărtat, Orshi pune cafeaua în ceşti şi se apropie de Andrei. De sub dulap iese un pui de pisică care începe sa miaune. Orshi întinde o ceaşcă lui Andrei iar pe cealaltă o pune pe noptieră. Se apleacă spre puiul de pisică care se întinde la picioarele ei. Începe să-l mângâie pe cap şi i se adresează pe un ton drăgăstos, lungindu-şi cuvintele. Pisoiul toarce.

ORSHI

Pisi, ce face frumuşelul de el? A fost cuminte azi? Hai să-ţi dau păpică, hai pisoiaş...

Se întoarce şi se îndreaptă spre bucătărie, urmată de puiul de pisică. Andrei priveşte scena şi bea din cafea. Se uită în urma lui Orshi şi o vede deschizând frigiderul şi scoţând o cutie de lapte. Se apleacă şi toarnă lapte într-un castron de metal. Pisoiul se apropie şi-şi bagă boticul în castron. Orshi îl mângâie de la cap până spre coadă. Ridică privirea spre Andrei.

ORSHI

Vezi că într-un sertar la noptieră sunt foiţe. Fă şi tu nişte ţigări.

Îşi lasă privire spre pisoiul pe care continuă să-l mângâie uşor. Andrei aşază ceaşca jos pe parchet şi se ridică în picioare. Se duce la noptieră şi deschide sertarele pe rând. În primul vede tot felul de papiote cu aţă de diferite culori şi un set de ace. În al doilea vede două prezervative şi mai multe CD-uri. Ia prezervativele în mână şi se uită lung la ele. Îşi surprinde privirea în oglindă şi zâmbeşte. Le aşază la loc şi închide sertarul. Deschide al treilea sertar şi găseşte foiţele. Le ia şi se întoarce la canapea. Deschide rucsacul şi scoate o punguţă. O desface şi-şi bagă nasul înăuntru.

ANDREI

(exclamă)

Mamă! Ce bunătate are băiatu' ăsta!

Orshi ridică privirea spre el şi se ridică în picioare. Se îndreaptă spre Andrei care o priveşte. Se aşază lângă el pe canapea. Scoate o ţigară din pachet. Se ridică şi se duce la noptieră. Deschide un sertar şi scoate un caiet din care rupe o pagină. Se întoarce la canapea şi se aşază. Scutură tutunul din ţigară pe pagina ruptă. Andrei ia cu degetele fire de iarbă şi le amestecă cu tutunul. Ia două foiţe speciale şi face o împărţire echitabilă a mărfii. Orshi rupe două bucăţi de carton de la pachetul de ţigări din care face două filtre. I le întinde lui Andrei. Acesta se apucă să ruleze foiţele. Îi întinde un joint lui Orshi şi pe celălalt şi-l bagă între buze. Scoate o brichetă şi aprinde jointul lui Orshi. Vorbeşte încercând să imite tonul afectat al lui Karol.

ANDREI

Domnişoara este servită.

EDITURA LITERNET, 2008

Izbucnesc amândoi în râs. Încep amândoi să fumeze. Se lasă pe spate şi Andrei îşi trece braţul pe după gâtul lui Orshi. Aceasta se lasă pe el. Amândoi continuă să fumeze. Cei doi închid ochii.

CUT TO

EXT.FAST-FOOD/TROTUAR-NOAPTE

Dan stă cu mâinile în buzunarele pantalonilor în faţa unui fast-food şi priveşte în vitrina acestuia oferta de preparate. Pare nehotărât în alegerea pe care urmează s-o facă. Îşi scoate mâna dreapta din buzunar şi ciocăneşte în geamul fast-food-ului.

INT.FAST-FOOD-NOAPTE

În interiorul fast-food-ului stă cu spatele la vitrină un tânăr îmbrăcat în jeanşi şi o bluză roşie. Aşezat pe un scaun, rezolvă nişte integrame. În spatele lui se vede cum Dan îşi scoate mâna din buzunar şi ciocăneşte în geam. Tânărul tresare şi-şi întoarce privirea spre geam. Dan îl cheamă cu mâna. Tânărul se ridică de pe scaun. Lasă integrama pe scaunul pe care a stat şi se apropie de geam. Se apleacă spre un semicerc tăiat în sticla geamului.

TÂNĂRUL

Da? Ce să fie?

EXT.FAST-FOOD/TROTUAR-NOAPTE

Dan se clatină uşor. Îşi duce mâna la gură şi îşi drege vocea. Se apleacă puţin în faţă.

DAN

Voi sunteţi ăia prinşi că făceaţi laba în maionează?

Tânărul dă din cap şi îşi îndreaptă mâna indicând un loc undeva în spatele lui Dan.

TÂNĂRUL

Nu, ăia au fost.

Dan se întoarce şi se uită undeva în spate. Nu distinge mare lucru din cauza întunericului. Îşi întoarce privirea spre tânăr.

DAN
(exclamă)

A!

Priveşte din nou oferta din vitrine.

DAN

Atunci vreau un hamburger.

EDITURA LITERNET, 2008

Tânărul se întoarce şi începe să prepare produsul la o masă. Scoate dintr-un frigider o bucată rotundă de carne, semipreparată. Taie o bulcă în două şi între bucăţile de pâine bagă bucata de carne. Ia produsul şi-l bagă în cuptorul cu microunde pe care îl porneşte.

DAN

Scuze de întrebare.

TÂNĂRUL

Nu contează. Nu eşti singurul care a întrebat. Ne-am obişnuit deja.

Se aude clinchetul cuptorului cu microunde, semn că produsul s-a încălzit. Tânărul deschide cuptorul şi scoate bulca. Aşează felii de roşii şi varză tăiată mărunt dintr-o caserolă de pe masă. Ia un tub de ketchup şi îl agită bine. Se întoarce un pic spre Dan.

TÂNĂRUL

Picant?

Dan aprobă dând din cap. Tânărul apasă tubul şi ketchup-ul ţâşneşte peste compoziţie. Lasă tubul de ketchup pe masă şi se întoarce din nou spre Dan.

TÂNĂRUL

Fără maioneză, nu?

Dan neagă dând din cap, după care întăreşte gestul verbal.

DAN

Fără.

Tânărul întinde hamburgerul prin semicercul tăiat în geam. Dan îl apucă cu mâna şi începe să înfulece în viteză. Se îndepărtează de fast-food. Intră într-un gang întunecos. În interiorul fast-food-ului, tânărul se întoarce la integramele abandonate.

INT.MAŞINĂ-NOAPTE

Elena fumează şi priveşte prin parbrizul maşinii. Deschide geamul şi aruncă chiştocul afară.

EXT.MAŞINĂ-NOAPTE

Tânărul urinează lângă un zid. Aude zgomotul făcut de geamul lăsat în jos şi se întoarce din corp spre maşină. O vede pe Elena aruncând chiştocul afară. Şi-o scutură şi se încheie la şliţ. Se apropie de maşină zâmbind.

INT.MAŞINĂ-NOAPTE

Elena îl priveşte pe tânăr cum deschide portiera şi urcă înăuntru. Tânărul îşi freacă mâinile satisfăcut, după care o priveşte pe Elena.

TÂNĂRUL

Am o idee minunată...

Elena îl priveşte şi îl întrerupe. Tonul vocii denotă o anumită stare de nervozitate.

ELENA

Nu, eu am o idee minunată. Du-mă acasă, imediat.

Tânărul o priveşte mirat.

TÂNĂRUL

S-a întâmplat ceva baby?

ELENA
(nervoasă)

Da' mai termină odată cu baby ăsta! Baby în sus, baby în jos!

Trage aer în piept şi priveşte prin parbrizul din faţă înainte de a continua.

ELENA
(calmă)
Nu s-a întâmplat nimic, vreau doar să ajung acasă, asta-i tot.

Elena îşi întoarce privirea spre tânăr.

ELENA (CONT'D)
Te rog...

TÂNĂRUL
OK...

Tânărul porneşte maşina şi priveşte în oglinda retrovizoare, după care o mai priveşte o dată pe Elena.

EXT.STRADĂ/MAŞINĂ-NOAPTE

Maşina urmează cursul şoselei în sensul opus venirii lor la cetăţuie. Curbele pe care le ia par să apropie, apoi să îndepărteze oraşul de ei. Trec pe lângă un jandarm şi superiorul său care coboară la vale. În depărtare se vede intersecţia celor şapte străzi. Ajunşi în intersecţie, tânărul semnalizează dreapta, apoi maşina dispare după un gard mare de piatră.

EDITURA LITERNET, 2008

INT.MAŞINĂ-NOAPTE

Elena priveşte în oglinda retrovizoare cum clădirile oraşului se pierd în urma maşinii în întuneric. După un timp ridică privirea şi se uită în faţă.

ELENA

Fă stânga aici!

Tânărul îi aruncă o privire şi se conformează.

ELENA

După sensul giratoriu poţi să mă laşi.

Mai înaintează aproximativ o sută de metri, după care tânărul opreşte maşina. O priveşte pe Elena care se aranjează un pic.

ELENA

Merci.

Elena dă să deschidă portiera când tânărul o agaţă cu mâna de umăr.

EDITURA LITERNET, 2008

TÂNĂRUL

Stai un pic.

Elena îşi întoarce privirea spre el.

ELENA

Ce-i?

TÂNĂRUL

Când ne mai vedem.

Elena îi îndepărtează mâna. Deschide portiera şi iese afară.

ELENA

Never. Nu s-a întâmplat nimic, tocmai asta e.

Elena închide portiera şi se îndepărtează de maşină.

EXT.TROTUAR/MAŞINĂ-NOAPTE

Tânărul coboară din maşină şi porneşte încet în urma Elenei. Amândoi se deplasează pe un trotuar luminat slab. Elena priveşte în urmă şi vede că este urmărită. Măreşte pasul, apoi o ia la fugă. Tânărul măreşte şi el pasul. Elena se strecoară printr-un spaţiu îngust dintr-un tufiş. Intră pe o alee întunecată. Curând ajunge şi tânărul pe alee. Încearcă să ghicească

EDITURA LITERNET, 2008

după sunetul paşilor direcţia în care se deplasează Elena. Pleacă repede în partea stângă, de-a lungul unui bloc. Ajuns în capătul lui priveşte în jur şi se întoarce. Duce mâinile la gură şi le face pâlnie.

TÂNĂRUL
(urlând)

Curvo! Eşti o curvă!

INT.BLOC-NOAPTE

Elena caută şi scoate din poşetă un breloc cu o cheie. Se îndreaptă prin holul luminat de un neon spre uşa apartamentului. Bagă cheile în yală. Se aude strigătul tânărului.

TÂNĂRUL (VOICE OFF)

Curvo! Eşti o curvă!

Elena întoarce un pic capul, apoi descuie uşa şi intră în apartament.

INT.APARTAMENT-NOAPTE

Andrei deschide ochii. Pare adormit. În stânga lui doarme Orshi care pare terminată. În dreapta lui stă pisoiul şi se linge. Se privesc pentru o clipă. Pisoiul se întoarce la îndeletnicirea lui. Toarce. Andrei se freacă cu mâinile pe la ochi şi se ridică

EDITURA LITERNET, 2008

de pe canapea. Se împiedică de rucsac. Se redresează şi se întoarce brusc spre Orshi. Aceasta nu schiţează nici un gest. Priveşte rucsacul după care o mai priveşte o dată pe Orshi. Pare decis să facă ceva anume. Se îndreaptă spre prima cameră, de unde se întoarce după o scurtă perioadă de timp. Este încălţat şi îmbrăcat. Se duce la noptieră şi deschide încet sertarul în care văzuse prezervativele. Le ia şi le bagă în buzunarul interior de la cojocel. Culege de pe canapea punguţa cu iarbă şi o strânge cu grijă. O pune în rucsac. Ia foiţele şi le bagă într-un buzunar lateral al cojocului. Se ridică în picioare şi-şi pune rucsacul în spate. O priveşte pe Orshi. Îşi întinde braţele în lateral şi ridică din umeri. Iese din cameră. Se aude uşa de la intrare închizându-se. Se aude uşa deschizându-se şi imediat apare Andrei. Se duce la canapea şi ia puiul de pisică la piept. Se întoarce şi iese din cameră. Se aude uşa închizându-se.

INT.CASĂ-NOAPTE

Andrei coboară scările interioare în viteză. Deschide uşa de la casă şi iese afară.

EXT.CURTE-NOAPTE

Andrei se îndreaptă spre poartă. Aude un mârâit în partea dreaptă. Se întoarce spre pitbull şi aruncă puiul de pisică. Se aude un miorlăit jalnic şi lătratul lui Rosz care se repede după pisoiaş. Andrei fuge la poartă şi încearcă s-o deschidă. Nu reuşeşte din cauză că este încuiată. Se caţără pe ea şi sare partea cealaltă.

EDITURA LITERNET, 2008

EXT.TROTUAR-NOAPTE

Andrei fuge spre intersecţia din capătul străzii. Ajuns în intersecţie se izbeşte de doi poliţişti. Aproape cade jos însă se redresează rapid. Îi vede pe cei doi care îşi recapătă şi ei echilibrul. O ia la fugă în continuarea străzii. Poliţiştii o iau la fugă în urmărirea lui urlând.

POLIŢIŞTII

Stai! Am zis stai!

Fug toţi trei pe stradă. În cadru îndepărtat, Andrei face stânga după o clădire.

EXT.TROTUAR-NOAPTE

Dan ia o ultimă gură de hamburger şi aruncă ambalajul într-un coş de gunoi. Merge împleticindu-se pe o alee luminată slab din faţa blocului în care locuieşte. Se opreşte un moment cât să-şi aprindă o ţigară. În faţă se zăresc siluetele mai multor persoane. Unul dintre ei se desprinde de grup şi înaintează un pic spre Dan. Îşi întoarce privirea spre ceilalţi şi face un semn cu capul. Grupul înaintează rapid în direcţia lui Dan. Pe măsură ce se apropie, se observă că unii dintre ei ţin în mâini bâte de diferite mărimi. Dan ridică privirea şi zâmbeşte. Bătăuşii încep să-l lovească cu tot ce au la îndemână. Dan nu se protejează deloc. Cade jos iar ceilalţi continuă să-l bată.

EXT.STRADĂ/TROTUAR

Ciprian traversează strada de pe un trotuar pe altul. Priveşte în partea dreaptă şi vede apropiindu-se un Range Rover. Maşina trece de el şi se pierde în noapte. Ciprian ajunge pe trotuar şi înaintează spre casă. Trece pe lângă panoul publicitar spre care aruncase Andrei cu un bulgăre de zăpadă. Se îndepărtează vreo zece metri de panou şi se apleacă. Formează un bulgăre. Se întoarce spre panou şi-l aruncă spre faţa zâmbitoare a fetei din reclamă. Bulgărele nu nimereşte ţinta. Ciprian schiţează un zâmbet. Se întoarce şi se îndepărtează.

INT.BLOC-NOAPTE

Ciprian bocăneşte în uşa apartamentului.

INT.DORMITOR-NOAPTE

Elena stă întinsă în pat pe partea stângă. Plânge încetişor. Aude bocănitul la uşă. Tresare uşor. Ridică un pic capul după care şi-l aşază iar în poziţia iniţială.

INT.SALON.SPITAL-ZI

Simona stă pe un scaun la capătul unui pat de spital, pe care stă întins Dan. Dan este pansat peste faţă. I se poate vedea un ochi nebandajat şi gura. Nasul şi fruntea îi sunt acoperite de bandaje. Pe o noptieră în spatele Simonei se pot vedea

mai multe reviste. Simona se ridică de pe scaun şi se duce la fereastră. Priveşte afară. Se aude geamătul lui Dan care îşi revine încet. Simona se întoarce lângă pat şi se aşază pe scaun.

SIMONA

Dan, mă auzi? Te simţi bine?

Se aude un mormăit aprobator. Dan deschide ochiul şi o priveşte pe Simona. Îşi clatină capul pentru a vedea unde se află.

DAN
(mormăind)

Sunt la spital.

SIMONA

Da.

Se lasă un moment de tăcere.

SIMONA

Ai luat-o rău. Poliţia face cercetări ca să afle cine a făcut-o.

Simona îl ia de mână şi se apleacă peste el. Îl sărută pe buze uşor, după care revine în poziţia iniţială.

DAN

Lasă-i să facă. Ştim amândoi cine a fost.

Simona îi dă drumul la mână şi ia de pe noptieră un pachet cu ţigări. Scoate una şi o aprinde cu o brichetă. Dan întinde mâna şi o mângâie pe burtă.

DAN

Ar trebui să te laşi de-acum.

Simona zâmbeşte înainte de a răspunde.

SIMONA

Da, ştiu.

Se lasă un moment de tăcere.

SIMONA

Nu mă împac cu gândul că va scăpa.

DAN

Dacă mă duc să-l bat, va veni iar peste mine.

Dan face un gest de rotaţie cu mâna.

DAN

Şi tot aşa. Nu vom ajunge nicăieri în ritmul ăsta.

SIMONA
(iritată)

Şi totuşi...

Dan ridică mâna în aer pentru a o întrerupe şi-şi clatină capul.

DAN

Dă-mi o ţigară, te rog.

Simona scoate şi aprinde o ţigară pe care apoi i-o întinde lui Dan. Acesta fumează. Simona tresare ca şi cum şi-ar fi adus aminte de ceva care o măcina de mai mult timp.

SIMONA

Cine erau ăia cu care ai fost acum două nopţi în Pub?

Dan o priveşte mirat.

DAN

Nu ştiu, nu-i cunosc.

Dan se îneacă şi tuşeşte. Când îşi revine, continuă.

DAN (CONT'D)

Doar nişte tipi cu problemele lor. Atât.

- SFÂRŞIT -